

HØRINGSNOTAT VEDR. FORSLAG TIL ÆNDRING AF LOV OM BETALINGSKONTI, LOV OM FINANSIEL VIRKSOMHED, HVIDVASKLOVEN, LOV OM KAPITALMARKEDER, LOV OM DANMARKS NATIONALBANK OG FORSKELLIGE ANDRE LOVE

6. november 2024

1. Indledning

Med lovforslaget gennemføres ændringer af den finansielle lovgivning, der bl.a. følger op på regeringens udmelding i efteråret 2023 om indførelse af en styrket adgang til basal erhvervskonto for erhvervsdrivende og foreninger.

Lovforslaget gennemfører derudover ændringer som skal sikre brugermidler i tilfælde af, at et e-penge- eller betalingsinstitut går konkurs, og ændringer som vil udvide anvendelsesområdet for vilkår for adgang til betalingssystemer. Endelig indeholder lovforslaget ændringer som følge af ændringer i den europæiske finansielle regulering.

Lovudkastet blev sendt i høring den 12. juni 2024 med frist for høringssvar den 22. august 2024. Der er modtaget 36 høringssvar, heraf 34 med bemærkninger.

De væsentligste bemærkninger fra de hørte parter til de enkelte emner i lovudkastet gennemgås og kommenteres nedenfor.

Enkelte høringssvar har givet anledning til mindre redaktionelle ændringer og præciseringer i lovteksten og bemærkningerne. Disse ændrer ikke ved substansen i de pågældende bestemmelser og omtales derfor ikke nærmere i dette notat.

2. Generelle bemærkninger

Overordnet er der støtte til lovforslagets intentioner om at lette erhvervsdrivende og foreningers adgang til en basal erhvervskonto.

Civilsamfundets brancheforening og Dansk Firmaidræt anfører, at det grundlæggende er positivt, at adgangen til en basal bankkonto styrkes for foreninger og det forventes at det vil have en positiv indvirkning ift. mindre foreningers mulighed for at åbne bankkonto.

Dansk Folkeoplysnings Samråd, DUF, Frivilligcentre & selvhjælp (FriSe) og DIF finder, at lovforslaget kombineret med den varslede model for digital registrering, der skal mindske foreningernes administrative arbejde,

når de skal indsende dokumentation til bankerne, er vigtige skridt mod at mindske de administrative byrder for foreningslivet.

Danske Seniorer er tilfredse med, at udfordringerne med overhovedet at få lov til at have en bankkonto bliver adresseret i lovforslaget. Danske Seniorer bemærker, at mange foreninger er nødt til – selv om de er små og kun har få transaktioner – at have en bankkonto, fordi det kan være en betingelse for at få udbetalt støtte fra kommunen eller fra private sponsorer og fonde. Danske Seniorer bakker derfor op om retten til basal konto.

DGI hilser en basal erhvervskonto for foreninger velkommen. DGI vurderer, at forslaget som udgangspunkt i høj grad vil styrke særligt nye og mindre foreningers mulighed for at få en konto i en bank eller pengeinstitut. Det er vigtigt for at styrke nye fællesskaber i f.eks. nye by- og boligområder eller i landdistrikterne. ISOBRO hilser lovforslaget om en basal erhvervskonto velkommen.

Spillebranchen og Dansk Automatbrancheforening (DAB) anfører, at uden en basal indlånskonto er det reelt ikke muligt at drive virksomhed i Danmark. Pengeinstitutternes betjening af erhverv med oprettelse af konto udgør derfor en kritisk infrastruktur, som har vist sig at have fatale konsekvenser for de erhvervsdrivende, når den svigter. Spillebranchen og DAB hilser derfor initiativet med basal erhvervskonto velkomment og anfører, at det er helt afgørende, at dette initiativ sikrer, at alle lovlige virksomheder får adgang til denne vitale infrastruktur. Danske Spil hilser det velkomment, at der nu er taget initiativ til at fremme erhvervsdrivendes og foreningers adgang til at oprette en basal erhvervskonto.

Dansk Erhverv anfører bl.a., at erfaringer har vist, at det ikke altid er nemt for virksomheder og foreninger at få en erhvervskonto. Derfor er Dansk Erhverv positive over for, at der findes en løsning, og nævner, at det er vigtigt, at det er en løsning, der dækker de relevante behov hos danske virksomheder og foreninger, herunder iværksættere og lovlige virksomheder i alle brancher, og som samtidig sikrer, at virksomheder i den finansielle branche kan efterleve regulatoriske krav og drive en sund forretning til gavn for Danmark og dansk økonomi. Dansk Industri er glade for, at erhvervsdrivende og foreninger fremadrettet får retten til en basal erhvervskonto. Ligeledes er Landbrug & Fødevarer positive over for, at erhvervsdrivende og foreninger nu får et retskrav på adgang til en basal betalingskonto.

De Samvirkende Købmænd (DSK) bakker op om initiativet med basal erhvervskonto, der desværre er nødvendig. DSK er vidende om, at det især for mindre butikker i landdistrikterne kan være en udfordring at få etableret en basal erhvervskonto.

HORESTA er positive over for lovforslaget og har længe efterspurgt bedre vilkår for erhvervsdrivende i forhold til adgang til bankkonto. HORESTA bakker op om, på en lang række områder, at sidestille erhvervsdrivendes rettigheder med forbrugeres, så det eksempelvis skal være tydeligt, hvorfor man får afslag på en anmodning om oprettelse af en basal erhvervskonto.

SMVdanmark bemærker, at en basal indlånskonto for erhvervsdrivende er en forudsætning for at drive virksomhed i Danmark og derfor bør regnes som kritisk infrastruktur. Det er derfor positivt, at de erhvervsdrivende bliver bragt tættere på de rettigheder, som privatpersoner/forbrugere har, selvfølgelig med de rette foranstaltninger til at sikre mod kriminelle aktiviteter.

Dansk Fintech Alliance (DAFINA) støtter forslaget om, at der lovmæssigt indføres en ret for erhvervsdrivende til at få adgang til en basal erhvervskonto i pengeinstitutter, og støtter efter omstændighederne, at denne lovmæssige adgang afgrænses til SIFI'er og dermed ikke til alle pengeinstitutter.

Finans Danmark støtter gode rammevilkår for erhvervslivet og anerkender, at pengeinstitutterne har en væsentlig rolle ved bl.a. at stille erhvervskonti til rådighed.

Lokale Pengeinstitutter har med stor tilfredshed noteret, at lovudkastet lægger op til, at de mindre og mellemstore pengeinstitutter ikke omfattes af pligten til at stille en basal erhvervskonto til rådighed.

Finansforbundet bemærker, at der med lovforslagets § 1 a indføres en kontraheringspligt vedr. basale erhvervskonti, der er begrænset til pengeinstitutter, som både er udpeget som SIFI'er og i forvejen tilbyder betalingskonti til erhvervsdrivende. Denne løsning virker mere fornuftig, end hvis alle pengeinstitutter blev pålagt denne pligt. Derved tages der rimeligt hensyn til navnlig lokale og mindre pengeinstitutter, der således ikke pålægges at gå ud over rammen for deres valgte forretningsmodeller.

Høringen har desuden vist generel støtte til lovforslagets foreslåede ændringer af lov om betalinger. Høringsparterne har samtidig fremsat en række kommentarer til ændringerne heraf, som har medført enkelte justeringer i enten lovteksten eller lovbemærkninger.

3. Bemærkninger til konkrete emner

Nedenfor gennemgås kommentering af høringssvarene fordelt på emner.

- 3.1. Adgang til basal erhvervskonto
 - 3.1.1. Omfattede institutter
 - 3.1.2. Omfattede erhvervsdrivende
 - 3.1.3. Omfattede foreninger
 - 3.1.4. Erhvervsdrivendes behov for flere konti
 - 3.1.5. Modtagelse af betalinger
 - 3.1.6. Begrænsning på indsættelse af kontanter på 20.000 kr. om måneden
 - 3.1.7. Hæveadgang
 - 3.1.8. Direkte debitering
 - 3.1.9. Oplysninger om en basal erhvervskonto
 - 3.1.10. Forbud mod at betinge basal erhvervskonto med køb af yderligere tjenesteydelser
 - 3.1.11. Gebyrer for en basal erhvervskonto
 - 3.1.12. Kundekendskabsprocedurer
 - 3.1.13. Kundekendskabsprocedurer i relation til foreninger
 - 3.1.14. Afslag begrundet i eksisterende konto (§ 13 c, stk. 4, nr. 1)
 - 3.1.15. Afslag begrundet i strafbare forhold mod instituttet
 - 3.1.16. Afslag begrundet i manglende reel interesse (§ 13 c, stk. 4, nr. 5)
 - 3.1.17. 10-dages frist for behandling af ansøgning
 - 3.1.18. Skriftligt begrundelse ved afslag
 - 3.1.19. Opsigelse begrundet i anvendelse af konto til strafbare formål
 - 3.1.20. Opsigelse begrundet i manglende transaktioner i mere end 24 måneder
 - 3.1.21. Opsigelsesvarsel
 - 3.1.22. Afvisning og opsigelse med henvisning til hvidvask
 - 3.1.23. Yderligere afvisnings- og opsigelsesgrunde
 - 3.1.24. Udeladt begrundelse ved afslag og opsigelse
 - 3.1.25. Klagenævn
 - 3.1.26. Straf
 - 3.1.27. Forholdet til § 63 i lov om betalinger
- 3.2. Beskyttelse af brugermidler i lov om betalinger
 - 3.2.1. Generelle bemærkninger om sikring af brugermidler
 - 3.2.2. Beskyttelse af brugermidler ved garantistillelse
- 3.3. Deltagelse i registrerede betalingssystemer
 - 3.3.1. Betingelser for at anmode om at deltage i registrerede betalingssystemer
 - 3.3.2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens tilsyn
 - 3.3.3. Agenter
 - 3.3.4. Adgang til betalingskontotjenester
- 3.4. Tilsyn med skadesforsikringsselskabers overholdelse af finansielle sanktioner
- 3.5. Dækning af voldsskedeforsikringer i Garantifonden for skadesforsikringsselskaber

- 3.6. Pligt til indsendelse af oplysninger til brug for krisehåndtering
- 3.7. Direktivnær implementering af cross border-direktivet
- 3.8. Ændringer til CPR-loven

3.1. Adgang til basal erhvervskonto

3.1.1. Omfattede institutter

HORESTA og Danske Spil finder, at lovforslaget bør omfatte alle institutter. Danske Spil bemærker, at der er tale om en begrænsning i den erhvervsdrivendes mulighed for at træffe et frit valg af pengeinstitut. Danske Spil fremhæver, at den årlige udpegning af SIFI-institutter vil skabe usikkerhed i tilfælde, hvor et institut mister status som SIFI. Danske Spil anfører videre, at det ikke vurderes rimeligt, at hensyn til pengeinstitutternes mulige forretningsmodeller for så vidt angår geografi og kundetyper, vægtes højere med den konsekvens at erhvervsdrivende i visse brancher fortsat vil opleve ringere rammevilkår for at drive lovlig virksomhed. Henvielse til geografi synes i øvrigt irrelevant henset til den digitale udvikling, som også bankernes virksomhed er undergået.

Dansk Automat Brancheforening (DAB) finder, at afgrænsningen af omfattede institutter kan risikere at medføre at de institutter, der ikke er omfattet af loven, foranlediges til at lukke erhvervskonti, de finder kommercielt uinteressante. DAB foreslår, at reglerne om basal erhvervskonto som udgangspunkt omfatter alle pengeinstitutter, men med mulighed for undtagelser såsom, hvis kundetyper falder uden for pengeinstitutets forretningsmodel.

Finans Danmark (FiDa) finder, at den foreslåede afgrænsning, der alene omfatter SIFI-institutter, er konkurrenceforvridende. FiDa forventer, at det vil være de særligt arbejdskrævende og dermed omkostningstunge erhvervs-kunder og foreninger, som vil have behov for at kunne støtte ret på en lovbestemt adgang til en basal erhvervskonto, hvilket øger omkostningerne og risikoeksponeringen for de omfattede pengeinstitutter. FiDa anerkender, at SIFI-institutternes forretningsmodeller og forretningsområde kan løfte den opgave, der foreslås med lovforslaget. FiDa finder dog, at omfattede pengeinstitutter bør omfatte henholdsvis gruppe 1, 2 og 5 institutter, jf. Finanstilsynets årlige størrelsesgruppering af kreditinstitutter. FiDa finder endvidere, at der bør være mulighed for at afvise kunder, der ikke er hjemmehørende i instituttets geografiske forretningsområde, ligesom institutterne skal kunne afvise kunder i brancher, der opererer uden for instituttets forretningsmodel.

Lokale Pengeinstitutter (LOPI) støtter, at de mindre og mellemstore pengeinstitutter ikke omfattes af pligten til at stille en basal erhvervskonto til rådighed. LOPI finder samtidig, at det vil være urimeligt byrdefuldt, hvis

institutterne pålægges at etablere kundeforhold til foreninger eller erhvervsdrivende, der opererer langt væk fra instituttets kerneområde og inden for brancher eller sektorer, som institutterne ikke har erfaring med at håndtere. I givet fald vil institutterne skulle bruge uforholdsmæssige ressourcer på at overholde især forpligtelserne efter hvidvasklovgivningen. De omfattede institutter skal derfor have mulighed for at afvise kunderne ud fra geografi og ud fra forretningsmodel.

Dansk Fintech Alliance (DAFINA) kan ikke støtte, hvis den lovmæssige ret/adgang til en erhvervskonto/betalingskonto for erhvervsdrivende ikke blot afgrænses/begrænses til SIFI'er, men måtte blive afgrænset/begrænset til alle pengeinstitutter ud fra det enkelte instituts egen forretningsmodel, risikoappetit eller lignende. Det vil således i praksis kunne gøre retten/adgangen for den erhvervsdrivende illusorisk, hvis et pengeinstitut (SIFI eller ikke-SIFI) vil kunne afslå at oprette en erhvervskonto med den begrundelse, at den erhvervsdrivende ikke omfattes af pengeinstitutts forretningsmodel eller risikoappetit i forhold til den pågældende virksomheds-type, kundesegment eller lignende.

Kommentar

Lovforslaget har til formål at lette erhvervsdrivende og foreningers adgang til en erhvervskonto med helt basale funktioner, som er en forudsætning for henholdsvis at drive virksomhed og udføre en forenings aktiviteter. Det er i den forbindelse afgørende, at de erhvervsdrivende og foreningerne med lovændringen klart ved, hvilke rettigheder de har, herunder hvilke institutter, der er forpligtede til at udbyde en basal erhvervskonto. Idet lovforslaget pålægger de omfattede institutter en kontraheringspligt og en dermed forbundet byrde, er det samtidig formålet at sikre, at afgrænsningen af de omfattede institutter tager højde for proportionalitet.

Lovforslaget omfatter pengeinstitutter og filialer af udenlandske kreditinstitutter, der er udpeget som systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) i medfør af § 308 i lov om finansiell virksomhed, og som tilbyder betalingskonti, hvorpå en erhvervsdrivende eller forening kan indsætte midler, hæve kontanter samt udføre og modtage betalingstransaktioner, herunder kredittransaktioner, til og fra tredjemand. Disse institutter håndterer allerede i dag kunder inden for en lang række sektorer og på landsdækkende basis. Disse institutter vurderes derfor at have forudsætningerne for at kunne tilbyde alle erhvervsdrivende og foreninger en betalingskonto, herunder forstå de erhvervsdrivendes forskellige forretningsmodeller. Det foreslås, at det i lovforslaget præciseres, at institutter, som indgår i en koncern, der er udpeget som SIFI, også er omfattet af lovforslaget. Da filialer af udenlandske kreditinstitutter ikke kan udpeges som SIFI, foreslås det endvidere, at det i lovforslaget præciseres, at filialer af udenlandske kreditinstitutter,

som er del af en koncern, hvor et selskab i koncernen er udpeget som SIFI, er omfattet.

Det er vurderingen, at forslaget anvendelsesområde kan breddes ud til at omfatte en række institutter, som ikke er omfattet af SIFI-begrebet, men som imidlertid har en betydelig størrelse målt på arbejdende kapital, og derfor også har kapacitet til at udbyde en basal erhvervskonto. Det foreslås på den baggrund, at danske pengeinstitutter, som har en arbejdende kapital, der ligger over en af erhvervsministeren fastsat grænse også skal være omfattet af lovforslaget, herunder forstås en grænse for arbejdende kapital svarende til den nedre grænse for gruppe 2 institutter i Finanstilsynets årlige gruppering af kreditinstitutter. Det er vurderingen, at disse institutter har en sådan størrelse og kapacitet, at de kan håndtere de erhvervsdrivende og foreninger, der har behov for en basal erhvervskonto. Samtidig vil denne afgrænsning af de omfattede institutter betyde, at der er geografisk dækning i alle landets regioner.

I forlængelse af udvidelsen af de omfattede institutter foreslås det, at der i lovforslaget indsættes en bestemmelse med en definition af begrebet arbejdende kapital.

Med hensyn til forslaget om, at de omfattede institutter alene bør være forpligtede til at udbyde en basal erhvervskonto i det omfang, det er foreneligt med det enkelte instituts geografiske og forretningsmæssige område, er det vurderingen, at lovforslaget i givet fald ikke vil have den ønskede effekt. Hvis de omfattede institutter ville kunne afvise erhvervsdrivende, der opererer inden for brancher, der ikke ligger inden for instituttets forretningsmodel, vil dette kunne medføre, at erhvervsdrivende i nogle brancher helt afskæres fra at kunne få adgang til en basal erhvervskonto. Det vil ikke være i overensstemmelse med formålet med lovforslaget. Hensynet til de erhvervsdrivende og foreninger, der har behov for adgang til en basal erhvervskonto, taler desuden for, at disses rettigheder efter lovforslaget fremgår klart. Dette vurderes ikke at være tilfældet, hvis institutterne kan afvise på baggrund af instituttets egen afgrænsning af forretningsområde. Hvad angår institutternes mulighed for at afvise erhvervsdrivende og foreninger, fordi disse ligger uden for instituttets geografiske område, bemærkes det, at lovforslaget omhandler en erhvervskonto med helt basale ydelser, hvorfor der for eksempel ikke er krav om en tilknyttet kreditfacilitet. Det vurderes derfor ikke nødvendigt, at den erhvervsdrivende eller foreningen geografisk er placeret tæt på instituttet. Det bemærkes i øvrigt, at en stor del bankforretning i dag foregår digitalt, hvilket også taler imod et krav om geografisk nærhed.

3.1.2. Omfattede erhvervsdrivende

Fagbevægelsens Hovedorganisation (FH) og HK Privat bemærker, at det

bør præciseres, at adgangen til en basal erhvervskonto også gælder for personligt ejede virksomheder og honorarmodtagere, som ikke er moms-pligtige og derved ikke har CVR-nummer. FH finder, at det bør tydeliggøres, at virksomheds- og foreningsformer i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder er omfattet af loven.

Dansk Industri (DI) bemærker, at kravet om, at en erhvervsdrivende skal have sin hovedaktivitet i Danmark vil afskære erhvervsdrivende med en andel af deres aktiviteter rettet mod udlandet.

Finans Danmark (FiDa) bemærker, at definition på erhvervsdrivende afviger fra definitionen i markedsføringsloven, og opfordrer til, at det overvejes at ensrette definitionerne. Videre bemærker FiDa, at det er uklart, hvad der menes med, at den erhvervsdrivende skal have hovedaktivitet i Danmark. Formuleringen åbner op for, at en virksomhed kan have hjemsted i udlandet og alligevel have krav på en basal erhvervskonto, forudsat virksomhedens hovedaktivitet primært retter sig mod Danmark, og forudsat et medlem af ledelsesorganet bor i Danmark. FiDa foreslår, at reglerne begrænses til alene at omfatte erhvervsdrivende, der er hjemmehørende eller har hjemsted i Danmark eller alternativt, virksomheder der har hjemsted inden for EU/EØS.

FiDa bemærker herudover, at det ikke står klart, hvad der menes med indehavere i forslaget, og opfordrer til, at ”indehaver” kvalificeres, så den pågældende skal besidde ejerandele på minimum 25 pct. FiDa bemærker endeligt, at institutterne bør kunne stille krav om, at en virksomhed har et CVR-nummer.

Kommentar

Lovforslaget har til formål at omfatte alle erhvervsdrivende og foreninger, uanset hvordan de er organiseret, herunder om der formelt er stiftet en virksomhed eller forening med CVR-nummer. Det er således f.eks. ikke alle foreninger, som har et CVR-nummer. Det bør derfor ikke være et krav for at kunne få en basal erhvervskonto, at en virksomhed eller forening har et CVR-nummer.

Lovforslagets definition af erhvervsdrivende er ikke afgørende anderledes end definitionen i markedsføringsloven, men tydeliggør, at også små virksomheder og bibeskæftigelse er omfattet af begrebet erhvervsdrivende, og dermed retten til en basal erhvervskonto, hvorfor der ikke vurderes at være grundlag for at ændre lovforslagets definition.

Det følger af forslaget til § 13 c, stk. 2, nr. 1, i lov om betalingskonti, at et institut skal tilbyde en basal erhvervskonto til erhvervsdrivende, som har

sin erhvervmæssige hovedaktivitet i Danmark, og som opfylder én af betingelserne i litra a-c. Det er vurderingen, at definitionen vil være klarere, hvis det eksplicit fremgår af bestemmelsen, at det er et krav, at den erhvervsdrivende har hjemsted og dermed adresse i Danmark. Etablerings- og bopælskravet har til formål at understøtte en effektiv forebyggelse og bekæmpelse af økonomisk kriminalitet.

*Erhvervsministeriet anerkender, at et krav om, at den erhvervsdrivende skal have sin erhvervmæssige hovedaktivitet i Danmark, kan skabe for-
tolkningsmæssig tvivl. Det foreslås derfor, at denne del af bestemmelsen udgår.*

For at undgå usikkerhed om forståelsen af begrebet indehavere foreslås det at justere lovforslaget, så det fremgår af forslaget til § 13 c, stk. 2, nr. 1, litra b, i lov om betalingskonti, at mindst én af de reelle ejere, der ejer mindst 25 procent af virksomheden, skal have bopæl i Danmark. Det vurderes, at det heraf vil fremgå tilstrækkeligt tydeligt, at adgangen til en basal erhvervskonto også omfatter personligt ejede virksomheder, hvor dette kriterium er opfyldt.

Som konsekvens af ovenstående foreslås det, at forslaget til § 13 c, stk. 2, nr. 1, litra c, justeres, så "indehavere" erstattes med "reelle ejere, der ejer mindst 25 procent af virksomheden".

Det foreslås endvidere, at det i bemærkningerne til forslaget til § 13 c, stk. 2, nr. 1, litra c, præciseres, at en ledelsesansvarlig også omfatter en person, som varetager den daglige drift og ledelse i relation til de erhvervmæssige aktiviteter, som den basale erhvervskonto knyttes til i de tilfælde, hvor der ikke formelt er stiftet en virksomhed. Det kan f.eks. være tilfældet med honorarmodtagere, som ikke er momspligtige.

3.1.3. Omfattede foreninger

Danmarks Idrætsforbund (DIF) og Dansk Folkeoplysnings Samråd (DFS) bemærker, at det bør uddybes, hvad der menes med vekslende medlemskreds for foreninger i bemærkningerne til forslaget til § 2, stk. 4, i lov om betalingskonti.

Danske Regioner har bemærket, at det kan være svært for foreningen at opfylde forudsætningen om, at en forening har en vekslende medlemskreds.

Frivilligrådet finder, at det er uklart, hvordan afgrænsningen af Danmark som land skal forstås, og om foreninger med virke i udlandet, men hovedsæde i Danmark, har ret til en basal erhvervskonto. Frivilligrådet anbefaler,

at det præciseres, at foreninger med et humanitært eller socialt formål i udlandet også kan få adgang til en basal erhvervskonto.

Finans Danmark (FiDa) bemærker, at instituttet bør kunne stille krav om, at foreningen har CVR-nummer.

Kommentar

Da nogle foreninger ikke nødvendigvis har et CVR-nummer, bør der ikke stilles krav om, at en forening skal have et CVR-nummer for at kunne få en basal erhvervskonto.

Med henblik på at undgå tvivl om en vekslende medlemskreds foreslås det at præcisere i lovforslagets bemærkninger, at det forudsættes, at en forening skal have mulighed for en vekslende medlemskreds. Hermed sikres det, at også foreninger, hvor der som udgangspunkt er mulighed for at optage yderligere medlemmer, vil være omfattet af lovforslaget.

Det er efter forslaget til § 13 c, stk. 2, nr. 2, i lov om betalingskonti, et krav at foreningen har sin hovedaktivitet i Danmark. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at det ved vurderingen af, om foreningen har sin hovedaktivitet i Danmark vil indgå, om flertallet af foreningens medlemmer har bopæl i Danmark, og om foreningens aktiviteter udøves i Danmark eller med udgangspunkt i Danmark. Erhvervsministeriet anerkender, at et krav om, at foreningen skal have sin hovedaktivitet i Danmark, kan afskære eksempelvis foreninger med et humanitært eller socialt formål i udlandet. Det foreslås på den baggrund af denne del af bestemmelsen udgår.

3.1.4. Erhvervsdrivendes behov for flere konti

Fagbevægelsens Hovedorganisation (FH) og HK Privat bemærker, at erhvervsdrivende har behov for ekstra konti til hensættelse af eksempelvis skat/moms og opsparring, og opfordrer til, at der følger en underkonto med den basale erhvervskonto. HK Privat fremhæver, at en erhvervsdrivende ikke bør miste retten til en basal erhvervskonto, fordi den erhvervsdrivende har behov for en yderligere konto til at holde styr på indtægter og udgifter.

Kommentar

Lovforslaget giver erhvervsdrivende og foreninger adgang til at oprette én basal erhvervskonto. Lovforslaget er imidlertid ikke til hinder for, at institutter generelt eller efter individuel aftale tilbyder erhvervsdrivende mulighed for at oprette flere konti, f.eks. en opsparingskonto. Det er alene i tilfælde af, at en erhvervsdrivende allerede har eller efterfølgende opretter

en anden basal betalingskonto, som gør det muligt at anvende tjenesteydelserne i forslaget til § 13 a, i lov om betalingskonti, at et institut kan give afslag på henholdsvis opsige en rammeaftale om en basal erhvervskonto.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

3.1.5. Modtagelse af betalinger

Sekretariatet for Digitaliseringsklar lovgivning opfordrer til, at det nævnes i bemærkningerne, at en basal erhvervskonto kan anvendes som Nemkonto, hvortil offentlige myndigheder kan foretage udbetaling af pengebeløb.

DAFINA bemærker, at modtagelse af betalinger ikke er nævnt i kendetegnene for den basale erhvervskonto. DAFINA finder, at denne mulighed udtrykkelig bør indføres i lovbestemmelsen.

Kommentar

Det fremgår af forslaget til § 13 a, stk. 1, nr. 2, i lov om betalingskonti, at en basal erhvervskonto skal omfatte muligheden for at indsætte midler bortset fra kontanter (se nærmere om kontanter nedenfor under pkt. 3.1.6). Begrebet midler er i § 7, nr. 17, i lov om betalinger defineret som sedler og mønter, indestående på en konto og elektroniske penge. Den foreslåede bestemmelse omfatter således den tjenesteydelse, der består i indsættelse af elektroniske penge og indsættelse af penge, der stammer fra overførsel fra en anden konto. Det indebærer, at kontohaver via kontooverførsel kan modtage betalinger fra tredjemand, herunder fra offentlige myndigheder. Det følger heraf, at en basal erhvervskonto kan anvendes som Nemkonto.

For at undgå usikkerhed herom foreslås det, at det i bemærkningerne til den foreslåede § 13 a, stk. 1, nr. 2, i lov om betalingskonti præciseres, at muligheden for indsættelse af midler omfatter overførsel fra kontohavers eller tredjemands konti. Det foreslås endvidere i lovforslagets almindelige bemærkninger at præcisere, at en basal erhvervskonto kan anvendes som Nemkonto, hvortil offentlige myndigheder kan foretage udbetalinger.

3.1.6. Begrænsning på indsættelse af kontanter på 20.000 kr. om måneden

Dansk Automat Brancheforening (DAB), Dansk Erhverv, Dansk Folkeoplysnings Samråd (DFS), Danske Spil, Den Europæiske Centralbank (ECB), HORESTA, ISOBRO, Nærbutikkernes Landsforening (NBL) og Ældresagen bemærker, at begrænsningen på indsættelse af kontanter på 20.000 kr. om måneden kan være problematisk for nogle erhvervsdrivende og foreninger.

DAB, Dansk Erhverv, Danske Spil og HORESTA fremhæver særligt ud-

fordringer for landbaserede gevinstgivende spilleautomater. DAB bemærker, at enhver grænse for kontanttransaktioner i forbindelse med erhvervs-konti automatisk vil udelukke udbydere af spil fra landbaserede gevinstgivende spilleautomater fra adgang til erhvervs-konti, idet hele omsætningen for disse skal foregå kontant. Danske Spil fremhæver, at det ikke er usædvanligt, at landbaserede spilleautomater kan have behov for at sætte op til 200.000 kr. ind om måneden for at kunne betale løn, husleje, leverandører mv. Danske Spil bemærker endvidere, at det er uhensigtsmæssigt, at erhvervsdrivende har høje kontantbeløb i besiddelse, som ikke kan indsættes.

Danske Erhverv bemærker, at det kan overvejes, om der er et samfundsmæssigt behov for en begrænsning på 20.000 kr. om måneden og foreslår at denne begrænsning fjernes. Dansk Erhverv fremhæver i den forbindelse, at der i Danmark er kontantpligt, at det ud fra en samfundsbetragtning er mest hensigtsmæssigt, at kontanter begrænses for blandt andet at minimere risikoen fra hvidvask og terrorfinansiering, og at lovforslaget giver institutterne mulighed for at afvise en ansøgning om en basal erhvervs-konto på baggrund af hvidvasklovens regler.

Nærbutikkernes Landsforening (NBL) fremhæver, at butikkerne er underlagt et krav om at modtage kontanter som betalingsmiddel, og at det fremgår af forslaget til § 13 a, stk. 3, i lov om betalings-konti, at institutterne kan afvise alle alene af den grund, at de håndterer over 20.000 kr. pr. måned. NBL opfordrer på denne baggrund til, at begrænsningen fjernes.

DFS og ISOBRO fremhæver, at begrænsningen er en udfordring for visse foreninger. DFS foreslår, at beløbsgrænsen fastsættes pr. år således, at en forening kan indsætte 240.000 kr. pr. år. Dette for at sikre en større fleksibilitet i kontaktindbetalingerne hen over et år – f.eks. i forbindelse med afholdte events, festivaler, markeder m.v., hvor behovet for kontantindbetalinger lejlighedsvis kan overstige 20.000 kr. pr. måned.

ECB bemærker, at den foreslåede begrænsning på kontantindskud på basale betalings-konti vil være en ulempe for visse kategorier af betalingstjenestebrugere. ECB bemærker endvidere, at begrænsning af månedligt indskud af kontanter er en foranstaltning, der har en negativ indvirkning på brugen af lovlige betalingsmidler i fremtiden, og sandsynligvis vil bringe kontanter i miskredit. ECB fremhæver, at det må forventes, at anvendelsen af de gældende regler på hvidvaskområdet vil sikre, at der er tilstrækkelige sikkerhedsforanstaltninger til at identificere og indberette mistænkelige transaktioner, herunder kontantindskud på erhvervs-konti, til Finanstilsynet.

Finans Danmark (FiDa) foreslår, at formuleringen af forslaget til § 13 a, stk. 1, nr. 3, i lov om betalings-konti ændres, så det i stedet fremgår, at ”virksomheden eller foreningen skal have mulighed for at indsætte maksimalt

20.000 kr. i kontanter hver måned, idet instituttet dog kan fastsætte en lavere grænse for virksomheder, hvis forretningsmodel ikke indebærer modtagelse af kontanter.

Kommentar

Lovforslaget har til formål at lette erhvervsdrivendes og foreningers adgang til en basal erhvervskonto med en række helt basale tjenesteydelser, herunder indsættelse af kontanter på op til 20.000 kr. om måneden. Det har ikke været formålet med lovforslaget og initiativet med en basal erhvervskonto at sikre, at f.eks. erhvervsdrivende, som har en forretningsmodel, som indebærer håndtering af en større mængde kontanter, skal have mulighed for ubegrænset indsættelse af midler. Lovforslaget er på den anden side ikke til hinder for at sådanne virksomheder kan indgå individuelle tilfølsaftaler om yderligere tjenesteydelser eller konkrete aftaler om konti med flere tjenesteydelser tilknyttet. Sådanne aftaler er dog ikke reguleret af lovforslaget. Forslaget vurderes på den baggrund ikke at have negativ indvirkning på brugen af kontanter.

I forlængelse heraf skal det bemærkes, at et institut ikke kan afslå en basal erhvervskonto til en erhvervsdrivende eller en forening, alene af den grund, at den erhvervsdrivende hhv. foreningen eventuelt håndterer mere end 20.000 kr. i kontanter om måneden. Institutet er blot ikke forpligtet til at modtage mere end 20.000 kr. i kontanter om måneden fra en erhvervsdrivende eller en forening med en basal erhvervskonto.

Det vurderes ikke hensigtsmæssigt at fastsætte et maksimum for indsættelse af kontanter på 20.000 kr. om måneden, da det bør være muligt for erhvervsdrivende og foreninger, der har behov for at kunne indsætte kontanter ud over 20.000 kr. pr. måned at kunne indgå særskilt aftale herom med instituttet. En sådan aftale om kontanthåndtering vil ikke være reguleret af dette lovforslag.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.

3.1.7. Hæveadgang

Finans Danmark (FiDa) opfordrer til, at den fri hæveafgang udgår af forslaget til § 13 a, stk. 1, nr. 2, i lov om betalingskonti, eller alternativt begrænses på lige fod med retten til indsættelse af kontanter. FiDa fremhæver, at der ikke ses behov for, at mindre og almindelige erhvervsdrivende skal kunne hæve større kontantbeløb, bl.a. set i lyset af risikoen for hvidvask.

Kommentar

Lovforslaget giver erhvervsdrivende og foreninger mulighed for at kunne hæve kontanter i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Det vurderes,

at erhvervsdrivende og foreninger skal have ubegrænset ret til kunne hæve sit indestående i et pengeinstitut. Hvis et institut har en konkret mistanke om hvidvask på baggrund af kontanthævninger, har instituttet efter omstændighederne mulighed for at opsig den basale erhvervskonto i medfør af lovforslagets regler om opsigelse med henvisning til hvidvaskloven. Det vurderes på denne baggrund ikke at være nødvendigt at begrænse eller fjerne muligheden for kontanthævninger.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.

3.1.8. Direkte debitering

DAFINA, Dansk Folkeoplysnings Samråd (DFS), Danmarks Idrætsforbund (DIF), Dansk Ungdoms Fællesråd (DUF), ISOBRO og Ældresagen har bemærket, at begrænsningen i brugen af direkte debitering til kun at omfatte betaling af udgifter til husleje og andre udgifter vedrørende fast ejendom er uhensigtsmæssig, da erhvervsdrivende og foreninger typisk anvender direkte debitering til betaling af en lang række udgifter, eksempelvis telefon- og internetudgifter.

Finans Danmark (FiDa) finder, at kravet om adgang til direkte debitering i forbindelse med en basal erhvervskonto bør undtages. FiDa bemærker, at adgangen til direkte debitering alene til fællesudgifter de facto bliver en fuld adgang til Betalingsservice og andre systemer til direkte debitering for alle erhvervskunder. Hertil kommer, at adgang til direkte debitering ikke er en nødvendighed for at kunne betale huslejeregninger. FiDa fremhæver, at det ikke er instituttet, som udbyder direkte debitering, idet instituttet alene gør det muligt for kunder at tilføje automatiske betalinger. FiDa fremhæver endvidere, at det ikke i alle tilfælde er muligt for banken løbende at kontrollere, hvilke regninger, der tilknyttes direkte debitering.

FiDa bemærker endvidere, at der i praksis er kunder, som er tilmeldt Betalingsservice, som medfører risiko for kredittab for institutterne, som følge af institutternes sektoraftale, hvorefter kun beløb over 1.000 kr. kan tilbageføres.

FiDa fremhæver desuden, at det ikke er entydigt, om institutterne forpligtes til at tilbyde flere former for direkte debiteringer, som banken ellers tilbyder sine erhvervskunder, herunder eks. SEPA Direct Debit, som er direkte debitering i euro. FiDa finder, at det bør præciseres, at instituttet blot skal tilbyde én tjeneste, der muliggør direkte debiteringer i danske kroner, hvis retten til direkte debitering ikke udgår.

Kommentar

Lovforslaget har til formål at lette erhvervsdrivendes og foreningers ad-

gang til en basal erhvervskonto med en række basale tjenesteydelser, herunder betaling af de mest basale udgifter via direkte debitering. Erhvervsministeriet noterer sig, at FiDa vurderer, at det ikke er muligt for institutterne at adskille om betalinger vedrører husleje eller f.eks. telefonregninger. I det lys, og idet der lægges vægt på, at muligheden for at foretage direkte debiteringer har stor betydning for de omfattede virksomheder og foreninger, foreslås det derfor, at bestemmelsen ændres, således at der er adgang til direkte debitering uden yderligere begrænsning.

Det bemærkes i den forbindelse, at muligheden for overtræk ved brug af direkte debitering, skyldes, at Betalingservice giver mulighed for overtræk ved betalinger op til 1.000 kr. Mulighed for overtræk skyldes således alene den af institutterne valgte model til direkte debitering, og er ikke en retighed, der følger af lovforslaget.

3.1.9. Oplysninger om en basal erhvervskonto

Finans Danmark (FiDa) bemærker, at forslaget til § 13 b, i lov om betalingskonto bærer præg af dobbeltregulering i form af overlap med oplysningskravene i betalingslovens §§ 72-74, som er fravigelige for erhvervsdrivende. FiDa opfordrer til, at det bør præciseres i bemærkningerne, hvilke situationer der vil være omfattet af forslaget til § 13 b, i lov om betalingskonti.

Kommentar

Reglerne i forslaget til § 13 b, i lov om betalingskonti er ufravigelige, og finder derfor altid anvendelse. Reglerne i betalingslovens §§ 72-74 er fravigelige for erhvervsdrivende, og et institut har således mulighed for at aftale sig ud af disse for erhvervsdrivende. Der vurderes i øvrigt ikke at være modstrid mellem reglerne i forslaget til § 13 b, og §§ 72-74 i lov om betalinger.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.

3.1.10 Forbud mod at betinge basal erhvervskonto med køb af yderligere tjenesteydelser

Frivilligrådet foreslår, at det præciseres, at der ikke må stilles krav om, at foreningens tegningsberettigede har eller skal have et privat engagement i foreningens pengeinstitut for at oprette eller opretholde foreningens eksisterende engagement.

Kommentar

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget til § 13 c, stk. 8, at bestemmelsen bl.a. vil indebære, at instituttet ikke kan stille krav om, at virksomhedens ejer skal flytte sit private engagement til instituttet. Tilsvarende gælder, for så vidt angår foreninger, hvorfor lovforslagets bemærkninger

bør udbygges, så det fremgår, at et institut ikke kan stille krav om, at en forenings tegningsberettigede skal flytte sit private engagement til instituttet.

3.1.11. Gebyrer for en basal erhvervskonto

Civilsamfundets brancheforening, Dansk Firmaidræt, Danske Seniorer, DGI, Fagbevægelsens Hovedorganisation (FH), Frivilligrådet og ISOBRO ønsker, at forslaget til § 13 d i lov om betalingskonti om gebyrer præciseres. ISOBRO fremhæver, at instituttets gebyrer kan overstige foreningens omsætning, og at gebyret bør svare til instituttets reelle omkostninger ved at tilbyde kontoen. Dansk Firmaidræt og DGI finder, at institutterne skal tage foreningens størrelse og omsætning med i vurderingen af gebyrets rimelighed. Civilsamfundets brancheforening, Danske Seniorer og Frivilligrådet fremhæver, at pengeinstitutternes gebyrer er en udfordring for flere foreninger og opfordrer til, at institutterne forpligtes til at tilbyde en basal erhvervskonto vederlagsfrit.

HK Privat bemærker, at der er behov for at sætte et loft over gebyret, og foreslår et symbolsk gebyr, hvor der fastsættes et maksimalt beløb. HK Privat henviser til, at institutterne indtil nu har fundet det rimeligt at tage mange tusinde kroner årligt i gebyrer for erhvervskonti.

Finans Danmark (FiDa) finder det kontroversielt at lovgive om maksimum priser for bankprodukter på det frie marked, og bemærker, at det er uensigtsmæssigt at referere til institutternes omkostninger, som det kan være tidskrævende og vanskelige at opgøre og dokumentere. FiDa foreslår, at prisen i stedet fastsættes ud fra hvad der er ”rimeligt” og ”markedskonformt” målt op imod andre lignende produkter til erhvervskunder. FiDa foreslår herudover, at der også bliver adgang til at tage et rimeligt onboarding- eller etableringsgebyr.

Kommentar

Der er i dag ikke regler for erhvervsdrivende og foreningers adgang til en bankkonto, og det er derfor op til det enkelte institut at træffe beslutning om, hvorvidt instituttet ønsker at tilbyde disse en konto, samt at fastsætte eventuelle gebyrer for en sådan konto.

Lovforslaget fastsætter, at et institut skal tilbyde en basal erhvervskonto vederlagsfrit eller mod betaling af et rimeligt gebyr. Ved fastlæggelse af et rimeligt gebyr, må instituttet alene tage hensyn til instituttets omkostninger og en rimelig fortjeneste ved at tilbyde en basal erhvervskonto. Omkostninger vil både omfatte direkte og indirekte omkostninger. Det kan eksempelvis omfatte omkostninger i forbindelse med onboarding og etablering af kundeforhold. Ved fastlæggelsen af en rimelig fortjeneste, vil der skulle tages udgangspunkt i, hvad en rimelig fortjeneste ville være under virksom

konkurrence. Gebyrer for tjenesteydelser, der ikke er en del af en basal erhvervskonto, er ikke reguleret af lovforslaget.

Henset til, at lovforslaget i udgangspunktet pålægger de omfattede institutter en kontraheringspligt og dermed forbundet byrde, vurderes det ikke proportionalt at forpligte institutterne til at tilbyde en basal erhvervskonto vederlagsfrit eller yderligere at indskrænke institutternes muligheder for at fastlægge et rimeligt gebyr, hvilket i øvrigt er sammenligneligt med reglerne for private forbrugeres adgang til en basal betalingskonto.

Det vurderes imidlertid, at gebyret skal tage udgangspunkt i de omkostninger, som instituttet har til den basale erhvervskonto, og ikke andre erhvervsprodukter, som ikke er reguleret af lovforslaget. Det er således vurderingen, at der med lovforslaget er fundet en balance, hvorfor der ikke er anledning til at ændre kriterierne for, hvad der udgør et rimeligt gebyr.

Det bemærkes, at erhvervsdrivende og foreninger efter forslaget til § 13 i lov om betalingskonti, vil kunne klage til et klagenævn over et instituts gebyrer i forbindelse med en basal erhvervskonto. Det foreslås, at det er i lovforslagets bemærkninger præciseres, at klagenævnet kan behandle klager om gebyrer.

3.1.12. Kundekendingsprocedurer

Civilsamfundets Brancheforening og Dansk Firmaidræt bemærker, at det er vigtigt, at kundekendingsprocedurer i henhold til hvidvaskloven foretages ensartet og transparent på tværs af pengeinstitutterne. Civilsamfundets Brancheforening og Dansk Firmaidræt opfordrer derfor til, at der i lovforslaget indsættes en henvisning til Finanstilsynets vejledning til virksomheder omfattet af hvidvaskloven til vurdering af foreninger i forhold til risikoen for hvidvask og terrorfinansiering.

Dansk Automat Brancheforening (DAB) bemærker, at spil på landbaserede gevinstgivende spilleautomater uden for kasinoer ikke er omfattet af hvidvasklovens krav om gennemførelse af kundekendingsprocedurer, hvilket pengeinstitutterne bør være forpligtiget til at tage hensyn til. DAB bemærker i den forbindelse, at lovudkastets § 13 c, stk. 3 nr. 1, giver pengeinstitutterne mulighed for at afvise erhvervsdrivende og foreninger, som pengeinstitutterne ikke ønsker som kunder, idet pengeinstitutterne kan kræve kundekendingsoplysninger, som ansøgerne enten ikke kan eller ikke er forpligtiget efter hvidvaskloven til at levere. Som eksempel herpå nævner DAB, at pengeinstitutter anmoder spiludbydere, der ønsker at få oprettet en erhvervskonto om at foretage kundekendingsprocedurer af spiludbydere egne kunder. DAB foreslår derfor, at lovforslagets § 13 c, stk. 3 nr. 1, ændres således, at det fremgår, at pengeinstitutterne ikke kan stille et sådan krav, når den erhvervsdrivende, der ansøger om den basale erhvervskonto,

ikke selv er underlagt et krav om at gennemføre kundekendingsprocedurer i henhold til hvidvaskloven.

Dansk Industri fremhæver, at det er vigtigt, at de dokumentationskrav, som pengeinstitutter stiller, er proportionale således, at danske virksomheder ikke pålægges flere dokumentationskrav end nødvendigt henset til virksomhedernes risikoniveau.

SMVdanmark bemærker, at erhvervsdrivende og foreninger kan afskrækkes fra at ansøge om at få oprettet en basal erhvervskonto, hvis pengeinstitutterne stiller for vidtgående dokumentationskrav i forbindelse hermed. SMVdanmark fremhæver som eksempel herpå, at det efter SMVdanmarks opfattelse ikke er relevant for institutterne at anmode erhvervsdrivende og foreninger om en forretningsplan, når disse ansøger om en basal erhvervskonto. SMVdanmark peger i den forbindelse på, at mange iværksættere ikke har udarbejdet forretningsplaner, og derfor vil skulle udvikle en sådan, hvis institutterne stiller et sådan krav.

Kommentar

Lovforslaget sikrer, at erhvervsdrivende og foreninger under visse angivne betingelser kan få adgang til en basal erhvervskonto. Der er således ikke med lovforslaget tiltænkt ændringer i hvidvaskloven og af de grundlæggende principper, som hvidvaskloven bygger på, herunder den generelle tilgang til gennemførelse af kundekendingsprocedurer i henhold til hvidvaskloven.

Det er et grundlæggende princip i hvidvasklovgivningen, at virksomheder omfattet af hvidvaskloven skal kende sine kunder. Hvidvaskloven fastsætter de overordnede rammer og krav, som virksomheder omfattet af hvidvaskloven skal efterleve. Formålet med kundekendingsprocedurer er at forebygge hvidvask og finansiering af terrorisme, herunder ved, at virksomheder kender deres kunder, og hvad kundens formål med forretningsforbindelsen er.

Virksomheder omfattet af hvidvaskloven skal have en risikobaseret tilgang og fastsætte rammerne for, hvordan virksomhederne overholder hvidvasklovgivningen. Lovgivningen stiller ikke specifikke krav til, hvilken dokumentation virksomhederne skal indhente fra deres kunder. Det beror på en konkret vurdering, som virksomhederne selv skal foretage for at overholde lovgivningen. Det betyder, at det er op til det enkelte institut at vurdere omfanget af den dokumentation, der er nødvendig at indhente fra den enkelte erhvervsdrivende eller en forening, for at instituttet kan vurdere om en forretningsforbindelse har et legitimt formål, og til at instituttet kan få en dybere indsigt i en forretningsforbindelses samlede risikoprofil.

Kravene til kundekendingsprocedurer, herunder den risikovurdering af kunden, der skal foretages i forbindelse hermed, er fastsat i hvidvaskloven. Hvidvasklovens bestemmelser herom implementerer bestemmelserne i 4. og 5. hvidvaskdirektiv.

Det er vurderingen, at det vil være hensigtsmæssigt, som påpeget af Civilsamfundets Brancheforening og Dansk Firmaidræt, at der indsættes en henvisning i bemærkningerne til Finanstilsynets vejledning til virksomheder omfattet af hvidvaskloven til vurdering af foreninger i forhold til risikoen for hvidvask og terrorfinansiering. Vejledningen er udarbejdet af Finanstilsynet i samarbejde med foreningsorganisationerne og FiDa mhp. at understøtte en retvisende risikovurdering af de enkelte foreninger, og derigennem lette de administrative byrder for både institutter og foreninger.

Finanstilsynet arbejder aktuelt på en revision af vejledningen. Såvel foreningsorganisationerne som FiDa er inddraget i arbejdet hermed.

3.1.13. Kundekendingsprocedurer i relation til foreninger

Danske Seniorer bemærker, at nogle pengeinstitutter outsourcer kundekendingsprocedurerne eller bruger standardiserede skemaer til brug herfor, som tager udgangspunkt i erhvervskunder, og derfor ikke er tilpasset foreninger.

Dansk Folkeoplysnings Samråd, Danmarks Idrætsforbund (DIF), Frivillige og Selvhjælp og Dansk Ungdoms Fællesråd (DUF) bemærker, at hvidvaskloven pålægger bankerne at udarbejde individuelle risikovurderinger af alle deres kunder, herunder også små foreninger, hvorfor der er et behov for at gennemføre en grundlæggende ændring i tilgangen til foreningerne, så de bliver risikokategoriseret korrekt, hvilket ifølge parterne oftest vil være som lavrisikokunder. Parterne peger på, at dette forhold er afgørende for at lette de administrative byrder for både pengeinstitutter og foreninger, og som konsekvens heraf potentielt også mindske størrelsen på de gebyrer, som institutterne opkræver for deres ydelser.

ISOBRO bemærker, at ISOBRO's medlemmer ofte oplever, at Finanstilsynets vejledning til virksomheder omfattet af hvidvaskloven til vurdering af foreninger i forhold til risikoen for hvidvask og terrorfinansiering ikke følges af bankerne, hvilket indebærer, at foreningerne bliver mødt med en lang række dokumentations- og kontrolkrav, som reelt gør det meget vanskeligt for foreningerne at blive kunder i bankerne. ISOBRO bemærker desuden, at det er nødvendigt, at der laves en evaluering af, hvordan vejledningen bruges og dens effekt. ISOBRO bemærker herudover, at det er strengt nødvendigt, at bankerne følger Finanstilsynets vejledning, hvorfor Finanstilsynets vejledning bør opløftes til lov eller bekendtgørelse.

DGI fremsætter en række bemærkninger til Finanstilsynets vejledning til virksomheder omfattet af hvidvaskloven til vurdering af foreninger i forhold til risikoen for hvidvask og terrorfinansiering og opfordrer til, at det i lovudkastet præciseres, at vejledningen skal gælde i forbindelse med pengeinstitutters risikovurdering af foreningerne og gennemførelse af kundekendingsprocedurer. DGI ønsker desuden, at det i forbindelse med behandlingen af lovforslaget præciseres, at vejledningen skal gælde i forbindelse med vurderingen af, hvilke kundekendingsprocedurer der skal gennemføres, når et pengeinstitut opretter en basal erhvervskonto.

Kommentar

Lovforslaget vedrører adgangen til en basal erhvervskonto for erhvervsdrivende og foreninger. Lovforslaget vedrører således ikke den generelle tilgang til gennemførelse af kundekendingsprocedurer og risikovurdering af kunder, herunder foreninger, i henhold til hvidvaskloven, jf. også kommentaren ovenfor under 3.1.12.

De af hvidvaskloven omfattede virksomheder kan vælge kontraktmæssigt at outsource opgaver, herunder indhentelse af oplysninger til brug for virksomhedens kundekendingsprocedurer, til en anden virksomhed med henblik på at overholde kravene i hvidvaskloven. Hvidvaskloven indeholder ikke krav til den måde, hvorpå virksomhederne indhenter kundekendingsoplysninger fra sine kunder. Et institut har således metodefrihed til eksempelvis at indhente oplysningerne via et skema.

Finanstilsynet arbejder aktuelt på en revision af Finanstilsynets vejledning til virksomheder omfattet af hvidvaskloven til vurdering af foreninger i forhold til risikoen for hvidvask og terrorfinansiering med henblik på at vurdere, om der er behov for at revidere vejledningen. Såvel foreningsorganisationerne som FiDa er inddraget i arbejdet hermed.

Det foreslås, at der i lovforslaget indsættes en henvisning til Finanstilsynets vejledning om risikovurdering af foreninger.

3.1.14. Afslag begrundet i eksisterende konto (§ 13 c, stk. 4, nr. 1)

Finans Danmark (FiDa) og Finansforbundet bemærker, at et institut ikke kan afvise en erhvervsdrivende eller forening med en eksisterende betalingskonto, hvis den erhvervsdrivende eller foreningen blot erklærer, at den eksisterende konto vil blive lukket. Finansforbundet finder, at dette kan føre til misbrug af ordningen. FiDa opfordrer til at indføre et krav om dokumentation for lukning af den eksisterende konto. FiDa fremhæver, at hvis afgivende pengeinstitut skal give en skriftlig begrundelse for en opsigelse, vil det ikke være forbundet med vanskeligheder for virksomheden eller foreningen af dokumentere kundeforholdets ophør.

Kommentar

Det bemærkes, at lovforslaget fortrinsvist har til formål at lette adgangen til basal erhvervskonto for erhvervsdrivende og foreninger, som ikke allerede har en (basal) betalingskonto.

Hvis en erhvervsdrivende eller forening allerede har en eksisterende betalingskonto, er det rimeligt, at det kan dokumenteres, at denne lukkes i forbindelse med, at der gøres brug af lovforslagets bestemmelser om retten til at oprette en basal erhvervskonto i et andet institut. Det foreslås derfor at justere lovforslaget, så et institut kan kræve, at den erhvervsdrivende eller foreningen dokumenterer over for instituttet, at dennes eksisterende konto vil blive lukket. Det foreslås endvidere, at det i lovforslagets bemærkninger præciseres, at instituttet i forbindelse med dokumentation for lukning af eksisterende betalingskonto kan anmode om at få indsigt i begrundelsen for lukning af den eksisterende konto under iagttagelse af de til enhver tid gældende GDPR- og hvidvaskregler.

3.1.15. Afslag begrundet i strafbare forhold mod instituttet

Finans Danmark (FiDa) bemærker, at det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at adgangen til at afslå et kundeforhold med baggrund i strafbare forhold begået mod instituttet bortfalder på det tidspunkt, hvor den kriminelle handling ikke længere fremgår af straffeattesten for den nævnte personkreds. FiDa fremhæver, at instituttet derfor vil være nødsaget til at indhente straffeattester fra de personer, der er omkring virksomheden eller foreningen, idet instituttet ikke kan vide, om vedkommende er dømt. FiDa fremhæver endvidere, at instituttet herved får indsigt i forhold, der måske ikke er relevant for vurderingen, og at der kan være situationer, hvor der er udført strafbare handlinger, hvor pengeinstitutet ikke har indgivet politianmeldelse. FiDa foreslår, at det altid skal være en konkret vurdering, om der kan gives afslag, hvis der tidligere er udført strafbare handlinger.

Kommentar

Hvis et institut ønsker at afvise en erhvervsdrivende eller en forening på baggrund af strafbare forhold begået mod instituttet, vil det være nødvendigt, at instituttet indhenter en straffeattest. I det omfang en erhvervsdrivende eller forening har begået strafbare handlinger mod instituttet, og

instituttet ikke har indgivet en politianmeldelse, vil instituttet være afskåret fra at afslå en ansøgning på denne baggrund.

Det bemærkes, at hvis instituttet i forbindelse med indhentning af straffeattest får indsigt i forhold, som ikke er relevante for behandling en ansøgning om basal erhvervskonto, må instituttet ikke lægge vægt på disse forhold i forbindelse med behandling af ansøgningen.

Det bemærkes endvidere, at når et forhold ikke længere fremgår af en persons straffeattest, vil det være usagligt at lægge vægt på dette forhold.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.

3.1.16. Afslag begrundet i manglende reel interesse (§ 13 c, stk. 4, nr. 5)

Dansk Folkeoplysnings Samråd (DFS), Danmarks Idrætsforbund (DIF), Frivilligecentre og Selvhjælp (FriSe) og ISOBRO, bemærker at det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at det ikke er alle foreninger, der har en reel interesse i at åbne en basal erhvervskonto, og at et institut på den baggrund vil kunne afslå en ansøgning om en basal erhvervskonto. I bemærkningerne nævnes som eksempel foreninger med meget få medlemmer, lav aktivitet og ingen faste udgifter. Organisationerne foreslår, at det enten uddybes, hvorfor denne bestemmelse er nødvendig, eller at bestemmelsen alternativt bortfalder. FriSe fremhæver, at mange små foreninger ikke har fast udgifter og alene anvender deres konto til småindkøb.

Kommentar

Da lovforslaget pålægger de omfattede institutter en kontraheringspligt og dermed forbundet byrde vurderes det proportionalt, at institutterne kan kræve, at en forening har en vis aktivitet for at kunne fastslå, at foreningen har en reel interesse i en basal erhvervskonto. Hvis en forening ikke har en reel interesse i at åbne en basal erhvervskonto, bør denne ikke kunne misbruge retten hertil. Det er tilsvarende, hvad der gælder for forbrugeres adgang til en basal betalingskonto.

Et institut vil altid skulle foretage en konkret vurdering af, om kravet om reel interesse er opfyldt, svarende til, hvad der gælder for forbrugere. De i bemærkningerne nævnte eksempler er alene mulige elementer til brug for denne konkrete vurdering. Det fremgår i øvrigt af lovforslagets bemærkninger, at undtagelsesadgangen skal fortolkes restriktivt. Det forventes derfor, at denne bestemmelse kun undtagelsesvist anvendes til at afvise en ansøgning om en basal erhvervskonto til en forening.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.

3.1.17. 10-dages frist for behandling af ansøgning

Dansk Ungdoms Fællesråd (DUF) og Frivilligecentre og Selvhjælp (FriSe) bemærker, at det er perioden fra første møde med banken, til en fuldstændig ansøgning, det vil sige den periode frem til, at 10-dages fristen begynder at løbe, der er den største udfordring. Det skyldes, at kommunikationen mellem forening og bank om, hvilke oplysninger m.v., der skal bruges, kan være meget omfattende.

Finans Danmark (FiDa) bemærker, at en tilstrækkelig due diligence af en erhvervsdrivende under hensyntagen til regulatoriske krav i hvidvaskloven er væsentlig mere kompliceret end en tilsvarende vurdering for en privatkunde, og kan tage længere tid end 10 dage. FiDa finder det ikke rimeligt, at institutterne på daglig basis skal opprioritere ansøgninger om basale erhvervskonti over andre kundevedtede opgaver. FiDa foreslår derfor, at ansøgninger skal behandles indenfor "rimelig tid". FiDa finder, at som minimum bør fristen på 10 arbejdsdage ændres til 20 arbejdsdage

Kommentar

Lovforslaget har til formål at lette adgangen til en basal erhvervskonto, idet det reelt ikke er muligt at drive virksomhed eller udføre en forenings aktiviteter uden en bankkonto. Det er derfor af afgørende betydning for den enkelte erhvervsdrivende eller forening, at en ansøgning om en basal erhvervskonto behandles hurtigt.

Lovforslagets krav om en behandling inden for 10 arbejdsdage fra der foreligger en fuldstændig ansøgning svarer til det tilsvarende krav for behandling af ansøgninger fra forbrugere om en basal betalingskonto. Erhvervsministeriet anerkender, at en KYC-vurdering af en erhvervsdrivende eller forening kan være mere omfattende end ved en privat kunde, og at institutterne derfor har behov for tilstrækkelig tid til at kunne foretage en ordentlig vurdering. I den forbindelse skal det imidlertid bemærkes, at hvis et institut som led i KYC-vurderingen erfarer, at instituttet har behov for yderligere oplysninger eller dokumentation, vil 10-dages fristen først løbe fra det tidspunkt, hvor instituttet har modtaget disse. Samtidig skal der tages hensyn til såvel de erhvervsdrivende og foreningernes behov for at få behandlet en ansøgning hurtigt. Samlet set vurderes fristen for oprettelse af en basal erhvervskonto eller afslag på en ansøgning om en basal erhvervskonto på 10 arbejdsdage at være rimelig.

Finanstilsynet har i orienteringsbrev af 13. marts 2023 vedr. frist for oprettelse eller afslag af ansøgninger om basal betalingskonto til forbrugere indskærpet, at det følger af god skik, at pengeinstitutter hurtigst muligt skal begynde sagsbehandlingen af en ansøgning om en basal betalingskonto, herunder oplyse forbrugeren om eventuelle manglende oplysninger eller

dokumentation. Det samme vil gøre sig gældende ved institutternes behandling af ansøgninger om basal erhvervskonto.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.

3.1.18. Skriftligt begrundelse ved afslag

Dansk Automat Brancheforening (DAB), Danske Spil, Dansk Folkeoplysnings Samråd (DFS), DGI, Danmarks Idrætsforbund (DIF) og ISOBRO bemærker, at der altid bør gives en skriftlig begrundelse ved afslag på en basal erhvervskonto og ikke kun på anmodning fra den erhvervsdrivende eller foreningen.

Kommentar

I lyset af de indkomne bemærkninger foreslås det at justere lovforslaget, så et institut ved afslag på en basal erhvervskonto altid skal give en begrundelse på afslaget i papirform eller andet varigt medium svarende til, hvad der gælder for forbrugere.

3.1.19. Opsigelse begrundet i anvendelse af konto til strafbare formål

Finans Danmark (FiDa) bemærker, at det fremgår af bemærkningerne til den foreslåede § 13 e, stk. 1, nr. 1, at en basal erhvervskonto kan opsiges, hvis den er anvendt til strafbare formål, for eksempel hvidvask. Det fremgår videre af bemærkningerne, at pengeinstituttet skal sandsynliggøre anvendelse af kontoen til strafbare formål, for eksempel ved, at der er rejst tiltale. FiDa finder, at det bør være tilstrækkeligt, at instituttet har mistanke om for eksempel hvidvask gennem kontoforholdet, som kunden ikke kan eller vil medvirke til at afkræfte. FiDa vurderer, at dette er i overensstemmelse med § 15, jf. § 14, stk. 5, i hvidvaskloven. FiDa foreslår endvidere, at adgangen til opsigelse generelt også indeholder den adgang, der er til opsigelse i medfør af hvidvaskloven.

FiDa finder desuden, at betingelserne for institutternes anvendelse af den foreslåede § 13 e, stk. 1, nr. 1, synes at være i konflikt med det mere objektiverede forslag til § 13 e, stk. 1, nr. 9, hvorefter et pengeinstitut kan opsiges en aftale om basal erhvervskonto, hvis pengeinstituttet har foretaget underretning på kunden til Hvidvasksekretariatet, jf. § 26, stk. 1, i hvidvaskloven.

Kommentar

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at et institut skal sandsynliggøre, at erhvervskontoen er blevet anvendt til strafbare formål, herunder hvidvask, hvilket f.eks. kan været tilfældet, hvor der er rejst tiltale. Institutet har således mulighed for på anden måde at sandsynliggøre, at kontoen er anvendt til strafbare formål.

Det bemærkes, at henvisningen til hvidvask i bemærkningerne til forslaget

til § 13 e, stk. 1, nr. 1, i lov om betalingskonti, ikke udelukker, at et institut kan opsig en basal erhvervskonto med henvisning til lovforslagets øvrige bestemmelser om opsigelse, f.eks. forslaget § 13 e, stk. 1, nr. 9, om underretning af Hvidvasksekretariatet.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.

3.1.20. Opsigelse begrundet i manglende transaktioner i mere end 24 måneder

Dansk Folkeoplysnings Samråd (DFS), Danmarks Idrætsforbund (DIF) og Dansk Ungdoms Fællesråd (DUF) bemærker, at nogle foreninger lejlighedsvis går i dvale for derefter at genopstå, og opfordrer til, at perioden udvides, eller at bestemmelsen udgår.

Finans Danmark (FiDa) bemærker, at muligheden for at opsig en erhvervskonto, hvis der ikke er sket transaktioner i 24 på hinanden følgende måneder, bør kortes betydeligt ned, for eksempel til 12 måneder. FiDa fremhæver, at selv på inaktive konti har kontoførende institutter forpligtelser til løbende opfølgning på kundeforholdet, opdatering af kundeoplysninger mv.

Kommentar

Det vurderes, at muligheden for at opsig en basal erhvervskonto, hvis der ikke er foretaget transaktioner på kontoen i over 24 måneder, tager hensyn til, at nogle erhvervsdrivende og foreninger kan have længere perioder uden aktivitet samtidig med, at institutterne ikke over en lang periode bør være forpligtet til at have inaktive konti. Inaktivitet i en periode på over 24 måneder vil typisk være udtryk for, at den erhvervsdrivende eller foreningen ikke længere er aktiv. Det vurderes på den baggrund ikke at være behov for hverken at forkorte eller forlænge perioden.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.

3.1.21. Opsigelsesvarsel

Finans Danmark (FiDa) bemærker, at et varsel på 2 måneder ved opsigelse, svarende til, hvad der gælder for basal betalingskonto til forbrugere, er indgribende og potentielt byrdefuldt i forhold til, hvad der ellers er praksis for i sektoren ved erhvervskundeforhold.

FiDa bemærker endvidere, at der bør være mulighed for øjeblikkelig opsigelse, hvor den erhvervsdrivende eller foreningen har optrådt anstødeligt eller til gene for instituttets øvrige kunder, jf. forslaget til § 13 e, stk. 1, nr. 7, i lov om betalingskonti. FiDa finder, at det i lovforslaget alternativt kunne tilføjes, at hvis det forhold, der har givet anledning til en opsigelse med 2 måneders varsel efter forslaget til § 13 e, stk. 1, nr. 7, 8 eller 10, i

lov om betalingskonti fortsættes eller gentages i opsigelsesperioden, kan instituttet opsiges med øjeblikkelig virkning. FiDa bemærker, at nr. 8 og 10 er medtaget, da misligholdelse af engagementet henholdsvis sammenblanding af midler ofte gentages, indtil kontoen lukkes.

Kommentar

Opsigelse af en basal erhvervskonto vil typisk være byrdefuldt for en erhvervsdrivende eller en forening, hvorfor det vurderes hensigtsmæssigt, at der som udgangspunkt gives et varsel på 2 måneder. Det er af samme grund alene i ganske særlige tilfælde, at institutter bør have mulighed for at opsiges en basal erhvervskonto med øjeblikkelig virkning.

Det er imidlertid vurderingen, at der skal være mulighed for øjeblikkelig opsigelse i tilfælde af, at det forhold, der har givet anledning til opsigelsen fortsættes eller gentages i opsigelsesperioden. Det foreslås på den baggrund, at det i lovforslaget tilføjes, at et institut kan opsiges en rammeaftale om en basal erhvervskonto begrundet i en af betingelserne i forslaget til § 13 e, stk. 1, nr. 7 (anstødelig opførsel), 8 (grov eller gentagen misligholdelse), eller 10 (grov eller gentagen sammenblanding af midler), med øjeblikkelig virkning, hvis det forhold, der har givet anledning til opsigelsen fortsættes eller gentages i opsigelsesperioden.

3.1.22. Afvisning og opsigelse med henvisning til hvidvask

Dansk Erhverv bemærker, at brancheorganisationen bakker op om forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering, men at det er vigtigt, at reglerne ikke håndhæves på en måde, der forhindrer lovlige virksomheder og foreninger i at få en basal erhvervskonto. Dansk Erhverv bemærker videre, at et afslag altid skal begrundes i den konkrete erhvervsdrivendes forhold, så der ikke gives afslag til særlige brancher, der lovligt må drive virksomhed i Danmark.

Dansk Automat Brancheforening (DAB) bemærker, at lovforslagets § 13 c, stk. 3 nr. 2, bør ændres således, at det fremgår, at mistanke og formodninger skal være objektivt baserede og kun gyldige, hvis de er understøttet af tilgængelig dokumentation. DAB bemærker i den forbindelse, at pengeinstitutter alene skal kunne afvise at oprette en basal erhvervskonto, hvis ansøgeren beviseligt har været involveret i transaktioner eller aktiviteter, der har relation til hvidvask. DAB bemærker videre, at når det drejer sig om spiludbydere, så bør pengeinstitutternes afslag ikke kunne baseres på andre tilfælde end de, der er specifikt nævnt i den nationale risikovurdering af hvidvask.

Danske Kasinoforening og Spillebranchen bemærker, at lovforslagets § 13 c, stk. 3 nr. 2, bør ændres således, at det fremgår, at der skal være helt konkrete grunde til, at et pengeinstitut kan afvise at oprette en erhvervskonto,

idet bestemmelsen med sin nuværende formulering vil kunne blive anvendt af pengeinstitutter til at afvise oprettelse af basale erhvervskonti for alle spiludbydere. Danske Kasinoforening og Spillebranchen peger i den forbindelse på, at det i dag er stort set umuligt for spiludbydere at oprette bankkonti, idet pengeinstitutterne ikke gennemfører individuelle risikovurderinger af de enkelte spiludbydere.

Nærbutikkernes Landsforening (NBL) bemærker, at det allerede i dag er foreningens oplevelse, at spiludbydere får opsagt deres bankkonti alene på grundlag af branchekode, og at de udbyder spil. NBL bemærker i den forbindelse, at spillelovgivningen er indrettet således, at hasardspil er bundet op på spillerens MitID, hvorfor pengeinstitutterne ikke kan begrunde et afslag på oprettelse af erhvervskonti med hvidvaskhensyn.

Finans Danmark (FiDa) bemærker, at reglerne om afslag henholdsvis opsigelse med henvisning til hvidvask er mere specifikke end de regler, der hidtil har været gældende for privatkunder. For privatkunder henvises der bredt til hvidvaskloven som afslagsgrund, hvilket kan rumme både mistænkelig adfærd og manglende gennemførelse af kundekendskabsprocedure (KYC).

Kommentar

Lovforslaget har til formål at lette adgangen til en basal erhvervskonto for erhvervsdrivende og foreninger under de i lovforslaget angivne betingelser. Der er således ikke med lovforslaget tiltænkt ændringer i hvidvaskloven eller af de grundlæggende principper, som hvidvaskloven bygger på, herunder den generelle tilgang til eksempelvis risikovurdering af kunder i henhold til hvidvaskloven.

En kundes risikoprofil skal fastlægges på tidspunktet for indgåelsen af forretningsforbindelsen og løbende igennem hele kundeforholdets varighed. I vurderingen skal som minimum inddrages oplysninger om forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed samt de faktorer, som fremgår af hvidvasklovens bilag 2 og 3.

Muligheden for at give afslag på en basal erhvervskonto skal være begrundet ud fra den enkelte erhvervsdrivendes forhold og dermed forbundet risikovurdering. Det kan således ikke gives afslag ud fra generelle betragtninger om, at den erhvervsdrivende udøver aktivitet inden for en særlig branche, der lovligt må drive virksomhed i Danmark.

Det skal i forlængelse heraf bemærkes, at såkaldt "de-risking" ikke er omfattet af hvidvaskloven, og heller ikke er i overensstemmelse med intentionerne bag hvidvasklovgivningen. Med de-risking menes situationer, hvor

institutter nægter at indgå i eller afslutter forretningsforbindelser med individuelle kunder eller kategorier af kunder, der er forbundet med højere risiko for hvidvask af penge og terrorfinansiering. Hvidvaskloven indeholder således ikke krav om, at institutterne de-risiker, hvis de f.eks. har at gøre med en kunde eller en kundegruppe med øget risiko. Finanstilsynet gør i sin tilsynsvirksomhed institutterne opmærksom herpå.

Det følger af § 26 i hvidvaskloven, at virksomheder og personer omfattet af loven omgående skal underrette Hvidvasksekretariatet, hvis virksomheden eller personen er vidende om, har mistanke om eller rimelig grund til at formode, at en transaktion, midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det fremgår blandt andet af lovbemærkningerne til hvidvasklovens § 26, at det ikke er hensigten, at den underretningspligtige skal gå ind i en nærmere strafferetlig vurdering af forholdet. De virksomheder og personer, der er omfattet af hvidvaskloven, skal derimod se på, om der er forhold, der er atypiske i forhold til normale kundeforhold.

Der er med lovforslaget ikke tiltænkt ændringer i hvidvaskloven og af de grundlæggende principper, som hvidvaskloven bygger på i relation til hvidvasklovens § 26. Det vil der være tale om, såfremt § 13 c, stk. 3 nr. 2, ændres i overensstemmelse med det af parterne foreslåede. Det vurderes således, at det ikke vil være foreneligt med § 26 og de hensyn, som hvidvaskloven bygger på, at en afvisning af oprettelse af en basal erhvervskonto kun kan gives i bestemte situationer eller betinges af bestemte typer af dokumentation eller omstændigheder, eller hvis det stilles som betingelse, at ansøgeren beviseligt har været involveret i transaktioner eller aktiviteter, der har relation til hvidvask.

For så vidt angår anvendelsesområdet for afslag og opsigelse med henvisning til hvidvaskloven, skal det bemærkes, at der ikke er tiltænkt en forskel i anvendelsesområdet efter reglerne om en basal betalingskonto til forbrugere og en basal erhvervskonto til erhvervsdrivende og foreninger.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.

3.1.23. Yderligere afvisnings- og opsigelsesgrunde

Finans Danmark (FiDa) foreslår at indsætte en opsamlingsbestemmelse i forslaget til § 13 c, stk. 4, i lov om betalingskonti. FiDa finder, at det bør være muligt for institutterne at afvise rettighedssubjekter, hvor ejeren eller personer der optræder på vegne heraf, tidligere har været tilknyttet et opsagt rettighedssubjekt i bankerne.

FiDa bemærker endvidere, at afvisnings- og opsigelsesadgangen også bør omfatte tilfælde, hvor personer i eller relateret til rettighedssubjektet (direktører, bestyrelsesmedlemmer eller ejere) gentagne gange har medvirket

til eller været involveret i foretagender, som er kommet under insolvensbehandling.

Kommentar

Lovforslaget har til formål at sikre gode rammevilkår for at åbne og drive erhvervsvirksomhed og foreninger ved at give virksomhederne og foreninger adgang til en basal erhvervskonto. Det er derfor vigtigt, at en basal erhvervskonto alene kan afvises eller opsiges i særlige tilfælde. Afvisnings- og opsigelsesgrundene i lovforslaget er derfor udtømmende. Det er med til at sikre, at de erhvervsdrivende og foreningerne har kendskab til, hvilke rettigheder de har som følge af lovforslaget.

Det vurderes ikke at være hensigtsmæssigt at indføre en mere generel opsamlingsbestemmelse for mulige yderligere afvisnings- og opsigelsesgrunde eller at give institutterne mulighed for selv at fastsætte i hvilke tilfælde, de kan afvise eller opsiges en kunde, da det vil svække lovforslagets mål om at lette erhvervsdrivende og foreningers adgang til en basal erhvervskonto.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.

3.1.24. Udeladt begrundelse ved afslag og opsigelse

Finans Danmark (FiDa) bemærker, at det bør fremgå af lovforslagets bemærkninger, hvilken myndighed instituttet skal aftale afslag eller opsigelse med, hvis udeladelse af begrundelsen er begrundet i hensynet til landets sikkerhed eller offentlig orden. Det bør videre flages, at der skal være tilstrækkelige ressourcer hos den pågældende myndighed, så den korte tidsfrist, bankerne er underlagt, kan overholdes.

Kommentar

Et institut kan udelade begrundelse ved afslag og opsigelse af hensyn til national sikkerhed, eller hvis det er nødvendigt for at sikre fortrolighed om underretninger i henhold til hvidvaskloven. Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at vurderingen af, om et institut kan afslå en ansøgning om en basal erhvervskonto henholdsvis opsiges en rammeaftale om en basal erhvervskonto af hensyn til national sikkerhed eller offentlig orden, ikke vil kunne foretages af instituttet alene, men vil også skulle involvere en offentlig myndighed.

I lyset af de modtagne bemærkninger, og for at undgå et større administrativt set-up i institutterne samt hos relevante offentlige myndigheder, ved en beslutning om at udelade begrundelse for afslag, foreslås det at justere lovforslaget, så det fremgår af bemærkningerne, at muligheden for at give afslag henholdsvis opsiges en rammeaftale om en basal erhvervskonto uden

begrundelse af hensyn til national sikkerhed eller offentlig orden, som udgangspunkt alene kan anvendes i de tilfælde, hvor instituttet har anmeldt eller indberettet de forhold, der ligger til grund for instituttets afgørelse om at udelade begrundelse, til en offentlig myndighed, f.eks. politiet. Det vil således være op til instituttet at vurdere, om begrundelsen kan udelades.

3.1.25. Klagenævn

Dansk Folkeoplysnings Samråd (DFS), Danmarks Idrætsforbund (DIF) og ISOBRO foreslår, at klagenævnet pålægges en årlig afrapporteringsforpligtelse, hvor igennem antallet af klager, typen af klager og afgørelser gøres tilgængelige for offentligheden.

Civilsamfundets brancheforening, Dansk Automat Brancheforening (DAB), Dansk Firmaidræt, DGI og ISOBRO har bemærket, at der bør indgå repræsentanter fra bl.a. erhvervs- og foreningslivet i klagenævnet.

Finans Danmark (FiDa) bemærker, at det ikke står klart, hvorvidt institutter, der ikke er omfattet af lovforslaget, også kan anvende klagenævnet efter forslaget til § 13 f i lov om betalingskonti, hvis disse institutter udbyder basal erhvervskonto eller en betalingskonto til erhvervsdrivende, som har samme karakteristika og funktioner som en basal erhvervskonto. FiDa finder det rimeligt, at alle pengeinstitutter er med til at finansiere ankenævnet.

FiDa bemærker endvidere, at da lovforslaget gælder alle erhvervsdrivende, bør klageadgangen afgrænses til at gælde tvister vedr. afslag på oprettelse eller opsigelse af basal erhvervskonto.

FiDa bemærker endeligt, at forslaget til § 13 f i lov om betalingskonti ikke foreskriver en klagefrist, men lægger op til, at klagenævnet skal træffe afgørelse om, hvorvidt klagen er forældet. FiDa foreslår der indføres en lovbestemt klagefrist, som skal være med til at sikre, at institutterne ikke kommer i bevisnød i de tilfælde, hvor institutterne er forpligtede til at slette personoplysninger vedrørende kundeemner, men hvor klagen først materialiserer sig på et senere tidspunkt.

Kommentar

FiDa's bemærkninger om finansiering af klagenævnet giver anledning til at foreslå en justering af lovforslaget, så det fremgår, at branchen skal oprette ét uafhængigt, landsdækkende klagenævn, at udgifterne til etablering og drift af klagenævnet vil skulle finansieres af FiDa, og at FiDa står for oprettelsen og driften af klagenævnet.

Det foreslås, at det i lovforslagets bemærkninger præciseres, at klagenæv-

net skal behandle civile tvister om de rettigheder, som erhvervsdrivende og foreninger får i henhold til lovforslaget. Klagenævnet vil efter lovforslaget således alene være forpligtet til at behandle sådanne klager, men lovforslaget er ikke til hinder for, at FiDa udvider klagenævnets kompetencer til også at omfatte klager over erhvervskonti i institutter, som ikke er omfattet af lovforslaget.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at det foreslåede klagenævn forventeligt vil leve op til sædvanlige standarder, som gælder for private tvistløsningsorganer efter forbrugerklagebogen, f.eks. at nævnets vedtægter indeholder bestemmelser om organets sammensætning og sagsbehandling, som er betryggende for parterne. Det vil sikre paritet mellem erhvervs- og brugersiden, og at der vil være en dommer som formand sva- rende til, hvad der gælder for forbrugerklager.

Hvad angår bevisnød som følge af sletteregler, vil dette være et rimeligt forhold at tage i betragtning og regulere i klagenævnets vedtægter.

3.1.26. Straf

SMVdanmark har anført, at pengeinstitutterne som udgangspunkt bør straffes med bøde, hvis reglerne om basal erhvervskonto ikke overholdes.

Kommentar

Den gældende lov om betalingskonti indeholder regler om Finanstilsynets tilsyn med lovens overholdelse. Disse regler vil fremover også finde anvendelse for en basal erhvervskonto. Det bero på en konkret vurdering, hvorvidt overtrædelse af loven medfører påbud eller bøde.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

3.1.27. Forholdet til § 63 i lov om betalinger

Finans Danmark (FiDa) har bemærket, at betalingslovens § 63 giver adgang til betalingskonti for erhvervsdrivende med tilladelse som betalingsinstitut, hvorfor disse ikke bør være omfattet af adgangen til en basal erhvervskonto. FiDa finder, at det derfor bør præciseres, at reglerne for basal erhvervskonto ikke gælder for institutter omfattet af § 63 i lov om betalinger.

Kommentar

§ 63 i lov om betalinger er en særregel, der bl.a. gælder for betalingsinstitutter. Bestemmelsen har til formål at imødegå de udfordringer, som betalingsinstitutter kan opleve i forbindelse med at få en konto, som er en forudsætning for, at betalingsinstitutterne kan tilbyde deres tjenester.

De foreslåede regler om basal erhvervskonto gælder for alle erhvervsdrivende. Reglerne giver mulighed for, at et institut kan afvise henholdsvis

opsige en basal erhvervskonto, hvis den erhvervsdrivende eller foreningen allerede har eller efterfølgende opretter en anden betalingskonto, som indeholder de samme tjenesteydelser, som en basal erhvervskonto. Disse regler finder også anvendelse, hvis et betalingsinstitut har oprettet en konto i medfør af betalingslovens § 63. Der vurderes på den baggrund ikke at være behov for at præcisere, at reglerne ikke gælder for institutter omfattet af § 63 i betalingsloven.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.

3.2. Beskyttelse af brugermidler i lov om betalinger

3.2.1. Generelle bemærkninger om sikring af brugermidler

Dansk Fintech Alliance (DAFINA) støtter principielt ændringen af reglerne om sikring af brugermidler, men ikke overimplementering af PSD2, da det vil vanskeliggøre danske betalingsinstitutters og e-pengeinstitutter brug af sikringskonti i pengeinstitutter fra andre EU/EØS-lande, som ikke kender de særlige danske regler.

Ifølge DAFINA er det en anerkendt praksis, at et betalingsinstitut i form af en betalingsindløser har ret til at anvende egne midler ved sikring af betalingsmodtagerens midler, når betalingskortselskaberne har tilbageholdt midler til brug for charge-backs og refusioner. Som DAFINA forstår forslaget, bliver denne ret gjort til en pligt for indløseren, og mener, at lovbemærkningerne bør uddybes, så bestemmelsen herom ikke kun omfatter charge-backs og refusioner, som er nævnt i forslaget, men også forsinkelstilfælde, der ofte forekommer f.eks. som følge af forskellige banklukkedage i udlandet og i Danmark.

DAFINA mener desuden, at det bør forklares i lovbemærkningerne, at bestemmelsen ikke ændrer på den i praksis anerkendte ret for indløseren til selv at foretage egne tilbageholdelser af brugermidler i forbindelse med udbetalinger til betalingsmodtageren til afdækning af indløserens egen charge-back risiko, dvs. reelt indløserens kreditrisiko, så længe de tilbageholdte midler stadig står på sikringskontoen. DAFINA gør opmærksom på, at denne fortsatte mulighed for at foretage egne tilbageholdelser til afdækning af egen kreditrisiko er altafgørende for indløserne og deres forretningsmodel.

DAFINA foreslår desuden at nævne i lovbemærkningerne, at bestemmelsen om, at midlerne indsat på en sikringskonto ikke kan gøres til genstand for retsforfølgning fra instituttets øvrige kreditorer, er *lex specialis* i henhold til konkurslovens almindelige separatistbestemmelse.

Endvidere gør DAFINA opmærksom på, at reglerne ifølge lovbemærkningerne er en sikring af brugernes krav. Der opfordres imidlertid til at justere bemærkningerne, så det fremgår, at det er en sikring af brugernes midler. Brugere kan fortsat have et krav, selv om brugeren ikke længere har ret til de pågældende midler.

DAFINA finder, at lovforslaget kan give anledning til tvivl om, hvorvidt det i praksis stadig vil være muligt for betalingsinstitutterne, især betalingsindløserne, at afregne gebyrer via sikringskontoen eller ved modregning ved udbetalinger fra sikringskontoen. Den praksis blev beskrevet nærmere i Finanstilsynets temaundersøgelse fra 2023. Denne mulighed bør fremgå klart af lovbemærkningerne for at undgå uheldige fortolkningsmæssige modsætningslutninger.

Nets Denmark A/S (Nets) forstår forslaget til § 35, stk. 4, som en udvidelse af den eksisterende sikringsforpligtelse. Forpligtelsen skal ikke kun omfatte midler, der konkret er modtaget, men også omfatte brugernes krav. Nets finder det uklart, hvordan formålet om at sikre brugernes separatistret til de midler, som brugerens institut har i besiddelse ved en konkurs, er foreneligt med den udvidelse af sikringsforpligtelsen, som de ser i forslaget til § 35, stk. 4. Nets gør desuden opmærksom på, at denne udvidelse af sikringsforpligtelsen vil medføre uforholdsmæssigt store omkostninger for betalingsinstitutter, der udøver aktivitet som kortindløser. Der henvises til det praktiske flow af midler især i perioder med mange lukkedage, hvor der skal stilles sikkerhed for mange transaktioner, selvom der ikke modtages beløb for perioden. Nets henviser videre til, at en sådan udvidelse af sikringsforpligtelsen vil være en byrdefuld overimplementering af artikel 10, stk. 1, litra b, i PSD2, der vil forvride konkurrencen til Nets' udenlandske konkurrenter. Nets foreslår at ændre forslaget, så pligten til at sikre midler, der ikke er modtaget, udgår af forslaget, og den eksisterende direktivkonforme implementering bevares.

Kommentar

Det primære formål med de foreslåede bestemmelser er at sikre samspil med konkursreglerne, så reglerne yder den tiltænkte beskyttelse og sikring af brugernes midler.

Det er ikke intentionen med forslaget til § 35, at PSD2 overimplementeres. Artikel 10, stk. 1, litra a, i PSD2 forudsætter, at midler ”i overensstemmelse med national ret skal være beskyttet mod krav fra betalingsinstituttets øvrige kreditorer, navnlig i tilfælde af insolvens”. Praksis i Danmark har vist, at den beskyttelse, der er tiltænkt med reglerne, ikke har levet op til dette krav, da der ikke har været det fornødne samspil med de danske konkursretlige regler. Hvordan beskyttelsen skal sikres i det enkelte EU-land vil afhænge af de nationale konkursretlige regler, der er et område som ikke

er EU-harmoniseret. Derfor kan der være forskellige krav i de enkelte lande.

Med hensyn til bemærkninger fra DAFINA og Nets om, at overførsler f.eks. kan blive forsinkede på grund af banklukkedage, kan der være en række årsager til, at betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter ikke modtager tilstrækkelige midler til at dække brugernes krav. Hvordan virksomhederne praktisk har indrettet sig med f.eks. overførsler på mellemkonti, afregning af gebyrer og forsinkelser på grund af banklukkedage er et forretningsanliggende, som ikke vurderes hensigtsmæssigt at regulere. Bemærkningerne giver derfor ikke anledning til ændring.

For så vidt angår bemærkningerne om indløseres ret til at foretage egne tilbageholdelser af brugermidler i forbindelse med udbetalinger til betalingsmodtageren til afdækning af indløserens egen charge-back risiko, forholder lovforslaget sig alene til sikring af brugernes midler, indtil disse udbetales til brugerne. Bemærkningerne giver derfor ikke anledning til ændringer.

I forlængelse af DAFINA's bemærkning om, at den foreslåede bestemmelse skal anses for *lex specialis* i henhold til konkurslovens almindelige regler, bemærkes det, at formålet med lovforslaget netop er at sikre, at midlerne indsat på en sikringskonto ikke kan gøres til genstand for retsforfølgning fra instituttets øvrige kreditorer, selvom der ikke er overført tilstrækkelige midler til betalingsinstituttet eller e-pengeinstituttet. For at tydeliggøre dette vil det i lovbemærkningerne blive tilføjet, at reglerne i denne lov i tilfælde af et betalingsinstituts eller et e-pengeinstituts konkurs vil supplere og uddybe konkurslovens bestemmelser, således at brugerne vil have ret til deres tilgodehavende som et separatistkrav.

DAFINA foreslår at tydeliggøre i lovbemærkningerne, at formålet med bestemmelsen er at sikre brugerens midler og ikke brugernes krav. Nets kommenterer også sondringen mellem brugernes krav og brugernes midler. Det bemærkes, at brugerne fortsat kan have et krav mod betalingsinstituttet eller e-pengeinstituttet, selvom der ikke er overført tilstrækkelige midler til sikringskontoen, eller brugeren ikke har adgang til midlerne på netop denne konto. Formålet med lovændringen er imidlertid at sikre brugernes ret til midler i det omfang, midlerne er overført fra kortudsteder (typisk et pengeinstitut) via et kortnetværk til en kortindløser (betalingsinstituttet eller e-pengeinstituttet). Det skal således principielt sikre brugernes juridiske krav mod betalingsinstituttet eller e-pengeinstituttet, men den enkelte brugers krav opstår først fra det tidspunkt, hvor midlerne faktisk er overført til betalingsinstituttet eller e-pengeinstituttet. Hvis der kun overføres en andel af midlerne til betalingsinstituttet eller e-pengeinstituttet grundet mod-

regninger eller andet, er det fortsat det samlede beløb, der skal sendes videre til brugeren, der skal sikres. Lovbemærkningerne om ”brugernes krav” præciseres i overensstemmelse hermed.

Finanstilsynet vil desuden gå i dialog med omfattede institutter om bestemmelsernes forståelse og rækkevidde, herunder ved brug af mellemlagskonti til afregning af gebyrer.

3.2.2. Beskyttelse af brugermidler ved garantistillelse

Nets Denmark A/S (Nets) finder det uklart, hvordan forslaget til § 35, stk. 4, i lov om betalinger påvirker beregningsgrundlaget for den nødvendige garantistillelse. Nets henviser til de specielle bemærkninger til § 35, stk. 6, nr. 3, hvorefter garantiens dækning skal svare til det beløb, som ellers skulle have været indsat på sikringskonto eller placeret i et sikkerhedsdepot. Nets finder det uklart, om beregningsgrundlaget for garantistillelse skal omfatte brugernes krav i overensstemmelse med forslaget til § 35, stk. 4. Nets vurderer, at der ved garantistillelse ikke gælder samme hensyn til individualisering og risikoen for, at brugerne mister deres separatistret, da der ved garantistillelse ikke kan ske sammenblanding af midler. Derfor foreslår Nets, at det i forslaget nærmere præciseres, hvordan beregningsgrundlaget for garantistillelse skal svare til beregningsgrundlaget for henholdsvis § 35, stk. 6, nr. 1 og 2.

Kommentar

Hensynet bag bestemmelsen er, at sikringen af brugermidler skal dække hele brugerens tilgodehavende uanset, at betalingsinstituttet kan have modtaget et mindre beløb grundet modregninger i kortsystemet. Garantien skal derfor, som beskrevet i bestemmelsen, mindst udgøre et beløb, der svarer til det beløb, instituttet ville have overført til en sikringskonto eller placeret i et sikkerhedsdepot. Det fremgår også af bemærkningerne til § 35, stk. 6, nr. 3. Der vurderes derfor ikke at være behov for en yderligere uddybning af sammenhængen til § 35, stk. 6, nr. 1 og 2.

Bemærkningerne giver således ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

3.3. Deltagelse i registrerede betalingssystemer

3.3.1. Betingelser for at anmode om at deltage i registrerede betalingssystemer

Finans Danmark (FiDa) støtter generelt, at betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter får adgang til at deltage i systemisk vigtige betalingssystemer. FiDa fremhæver dog, at disse ikke bør påføre betalingssystemerne risici vedrørende likviditet, kredit og operationelle forhold. FiDa støtter derfor kravene i de foreslåede §§ 41 a-g, herunder Finanstilsynets mulighed for efter høring af Nationalbanken at afvise deltagelse. FiDa påpeger desuden nødvendigheden af, at alle deltagerne lever op til de vilkår, der stilles for deltagelse og fremhæver her bl.a. det danske kontonummersystem og det gældende princip om, at alle aktører bidrager både til løbende driftsomkostninger og allerede afholdte investeringsomkostninger.

Dansk Fintech Alliance (DAFINA) udtrykker indledningsvis støtte til forslaget om betalingsinstitutters og e-pengeinstitutters direkte adgang til og deltagelse i betalingsinfrastrukturen og registrerede betalingssystemer, vilkårene herfor og den direkte implementering uden begrænsninger. DAFINA støtter desuden en tilsynsgodkendelsesordning med mulighed for afvisning efter høring af Nationalbanken, om end direktivets selvevalueringssystem havde været foretrukket.

DAFINA understreger, at tilsynsgodkendelsesprocessen ikke må føre til indholdsmæssige skrappe krav, betingelser, forventninger i lov eller i tilsynspraksis for betalingsinstitutternes og e-pengeinstitutters adgang og deltagelse, det vil sige ingen overimplementering af direktivet, da det i praksis kan stille danske betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter dårligere sammenlignet med ordningerne i resten af EU/EØS.

DAFINA ønsker præciseret i lovbemærkningerne, at Finanstilsynets eventuelle afvisning af en anmodning om adgang eller deltagelse fra et betalingsinstitut eller e-pengeinstitut er en afgørelse i forvaltningsretlig forstand, som indebærer partshøring, skriftlig begrundelse, klageadgang, aktindsigt m.v.

Desuden ønsker DAFINA, at lovbemærkningerne sender det signal til bl.a. FiDa, at lovgiver forventer, at såfremt Nationalbanken som forventet åbner for adgangen for betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter, så vil andre betalingsinfrastrukturaktører også tilsvarende åbne for adgangen for betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter til de dele af den samlede betalingsinfrastruktur, som de ejer, styrer eller opererer.

DAFINA opfordrer endvidere Finanstilsynet til at nedsætte en arbejdsgruppe eller lignende, der kan drøfte åbningen for nye aktører til betalingsinfrastrukturen.

Nets Denmark A/S (Nets) finder det uklart, om de foreslåede regler har betydning for Dankortsystemets anvendelse af den nationale clearing til settlement af transaktioner. Nets ønsker at indgå i en dialog med Finanstilsynet herom.

Kommentar

Hensigten med forslaget til §§ 41 a-g i lov om betalinger er at foretage en direktivnær implementering.

Derudover anerkendes FiDa's betragtning om, at alle deltagerne skal leve op til de gældende vilkår for deltagelse i de registrerede betalingssystemer, herunder vilkår vedrørende kontonummersystemet og betaling af omkostninger.

Et afslag på en anmodning om at deltage i et registreret betalingssystem vil være en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Finanstilsynet er ligesom alle andre myndigheder omfattet af forvaltningsloven, herunder reglerne om partshøring, begrundelse, klageadgang og aktindsigt. Der ses ikke at være behov for at præcisere i lovbemærkningerne, at forvaltningsloven skal gælde specifikt i denne sammenhæng. Som følge af DAFINA's høringssvar vil det blive præciseret i lovbemærkningerne til § 41 g, stk. 2, at en afvisning kan indbringes for Erhvervsankenævnet efter reglerne i lov om betalinger § 143, det vil sige senest fire uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Lovforslaget indfører nye bestemmelser med betingelser for betalingsinstitutter eller e-pengeinstitutter, der vil deltage i registrerede betalingssystemer. Bestemmelserne vedrører ikke de generelle krav til betalingssystemerne. Det vurderes ikke hensigtsmæssigt at præcisere i bemærkningerne, hvad lovgiver eventuelt måtte forvente af andre aktører i betalingssystemerne, når kravene til disse aktører ikke er reguleret i de pågældende bestemmelser.

Finanstilsynet er åbne overfor at indgå i dialog med sektoren eller enkeltvirksomheder, der måtte ønske nærmere afklaring. Finanstilsynet vil tage initiativ til at mødes med interessenterne, når lovforslaget er vedtaget.

3.3.2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens tilsyn

Danmarks Nationalbank (Nationalbanken) bemærker, at lovforslaget indebærer, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil skulle føre tilsyn med, at adgangskrav til Danmarks Nationalbanks betalingssystemer er objektive,

ikke-diskriminerende og proportionale. Nationalbanken bemærker, at dette vil være en nyskabelse, der anfægter Nationalbankens uafhængighed som centralbank.

Nationalbanken angiver, at Nationalbankens afdeling med ansvar for at drive Nationalbankens betalingssystemer fastlægger adgangskriterier for systemerne, og at disse kriterier fremgår af offentliggjorte kontobestemmelser. I fald der opstår tvister om Nationalbankens overholdelse af kontobestemmelserne, kan det indbringes for domstolene.

Nationalbanken angiver ydermere, at Nationalbanken har organisatorisk adskillelse af driften af systemerne og kontrollen med fair og åben adgang, og at der er kontrolfunktioner i form af intern revision og kvartalseftersyn fra Nationalbankens Repræsentantskab.

Nationalbanken bemærker endvidere, at lovforslaget indebærer, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil skulle føre tilsyn med, at adgangskrav til FiDa's detailclearinger er objektive, ikke-diskriminerende og proportionale. Nationalbanken bemærker, at det er en opgave, som Nationalbanken har varetaget hidtil, og at forslaget derfor vil medføre dobbelt myndighedskontrol.

Endelig bemærker Nationalbanken, at retstilstanden på baggrund af det anførte bør bevares, og at de nævnte opgaver fortsat bør løses af Danmarks Nationalbank.

Finans Danmark (FiDa) bemærker, at Konkurrence og Forbrugerstyrelsen med det fremsatte lovforslag tildeles en tilsynsforpligtelse med hensyn til at føre tilsyn med adgangskriterierne for betalingsinstitutter og e-pengeinstitutters deltagelse i registrerede betalingssystemer, herunder at de er objektive, proportionale og ikke-diskriminerende. FiDa bemærker, at alle nuværende danske betalingssystemer i dag er underlagt tilsyn fra Nationalbanken, som fører tilsyn med adgangskriterierne efter de krav, som er fastlagt i "Principles for financial market infrastructures" af IOSCO-CMPI under Bank for International Settlement, BIS. Disse principper danner baggrund for de krav, som alle betalingssystemer inden for EU skal efterleve.

FiDa angiver, at FiDa i sin egenskab som clearingshus er af den opfattelse, at det er uhensigtsmæssigt, at tilsynet med betalingssystemer og adgangen hertil placeres hos flere forskellige myndigheder, da det kan skabe uklarhed og modsatrettede krav til aktørerne. FiDa vil i sin rolle som clearinghus derfor anbefale, at det tilsyn, som FiDa er underlagt, er placeret hos én myndighed. FiDa bemærker, at den nuværende organisering, hvor Nationalbanken i sin rolle som overvåger af betalingssystemerne fører tilsyn med adgangskriterierne, er hensigtsmæssig.

Den Europæiske Centralbank (ECB) anfører sammenfattende, at hidtil er rollen som primær tilsynsførende for de betalingssystemer, som henhører under Eurosystemet, blevet tildelt på grundlag af, hvor det pågældende betalingssystem er nationalt forankret, og hvor dets ledelsesorgan har sit hjemsted. For fælleseuropæiske betalingssystemer, såsom TARGET, herunder TARGET-Danmark, har ECB som hovedregel den primære overvågningsrolle, medmindre Styrelsesrådet beslutter andet.

ECB anfører videre, at Eurosystemet bl.a. har kompetence til at drive betalingssystemer i Eurosystemets centralbanker som defineret i traktaten. For at TARGET-Danmark kan fortsætte med at afvikle eurobetalinger i TARGET, skal Danmarks Nationalbank derfor til enhver tid kunne opfylde de adgangskriterier, som Eurosystemet har fastlagt, og skal også opfylde sine forpligtelser i henhold til aftalen mellem Danmarks Nationalbank og ECB om etablering af Danmarks Nationalbanks TARGET-delsystem uden indblanding fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

ECB anfører bl.a. herefter, at Danmarks Nationalbank er den eneste myndighed, der overvåger de danske betalingssystemer, hvilket bl.a. indebærer at sikre, at der er fair og åben adgang til sådanne systemer. Danmarks Nationalbank udfører overvågningsopgaven på grundlag af de internationale standarder, der er fastlagt i Principles for Financial Market Infrastructures. Danmarks Nationalbank sikrer således en objektiv, ikke-diskriminerende og forholdsmæssig adgang til KRONOS2 og de øvrige betalingssystemer, der er etableret i Danmark, f.eks. detailbetalingssystemet, som drives af FiDa. ECB anfører endelig, at for at sikre konsekvens og ligebehandling i overvågningen af bankens egne systemer og øvrige systemer er Danmarks Nationalbanks overvågning i overensstemmelse med international bedste praksis adskilt fra dens udvikling og drift af betalingssystemer. ECB bemærker, at da overvågning af betalingssystemer typisk er en centralbankopgave, bør Danmarks Nationalbank fortsat kunne udføre denne opgave på uafhængig vis.

Kommentar

På baggrund af høringssvarene er det vurderingen, at det er hensigtsmæssigt, at den gældende retstilstand opretholdes, således at de nævnte opgaver fortsat løses af Danmarks Nationalbank. Ordlyden af bestemmelsen i § 145, stk. 1, i lov om betalinger, foreslås derfor ændret som en lovt teknisk følge af den foreslåede ændring i § 64, stk. 2, i lov om betalinger.

Det foreslås således, at den nuværende retstilstand bliver bibeholdt, hvorefter Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ikke fører tilsyn med adgang til de betalingssystemer, der er registreret i henhold til finalitydirektivet.

3.3.3. Agenter

Finans Danmark (FiDa) bemærker, at det bør præciseres i lovforslagets § 5, at agenter for betalingsinstitutter heller ikke fremadrettet kan få adgang til registrerede betalingsystemer. Det skal ifølge FiDa ses i sammenhæng med lovforslagets § 6, nr. 2 og 5, hvori der foreslås ændringer til § 3 og § 176 i lov om kapitalmarkeder.

FiDa anfører, at der i § 6, nr. 2, tilføjes en definition af ”institut”, som bl.a. omfatter betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter. Denne beskrivelse af betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter indeholder en henvisning til definitionerne heraf i hhv. betalingstjenestedirektivet og e-pengedirektivet.

FiDa anfører i den forbindelse, at agenter for betalingsinstitutter derimod er omfattet af en særskilt definition i betalingstjenestedirektivet, som ikke er indeholdt i lovforslagets afgrænsning af et institut. FiDa anfører endvidere, at en adgang for agenter til registrerede betalingsystemer heller ikke kan læses ud af settlement finalitydirektivet og betalingstjenestedirektivet, som ligger til grund for implementeringen. Ifølge FiDa kan agenter altså ikke være deltagere i et registreret betalingsystem.

FiDa henviser endvidere sammenfattende til, at det er velbegrunder, at agenter ikke kan være deltagere i et registreret betalingsystem. En agent vil ofte være en kiosk, en mindre købmand, en grønthandler, et pizzeria eller en anden type mindre forretning, der ikke er underlagt samme tilsyn og krav til forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering som f.eks. betalingsinstitutterne.

Derfor bemærker FiDa, at det i lovforslaget bør præciseres, at adgangen til at anmode om at deltage i registrerede betalingsystemer ikke tilfalder agenter af betalingsinstitutter eller agenter af e-pengeinstitutter men udelukkende selve institutterne for at undgå tvivl om registrerede betalingsystemers forpligtelser.

Kommentar

Efter gældende ret har hverken betalingsinstitutter som defineret i § 7, nr. 2, i lov om betalinger, e-pengeinstitutter som defineret i § 7, nr. 3, i lov om betalinger eller agenter af betalingstjenester som defineret i § 7, nr. 34, i lov om betalinger adgang til at kunne deltage i registrerede betalingsystemer.

Formålet med lovforslagets § 6, nr. 2 og 5, er at implementere en tilføjelse til finalitydirektivets definition af ”institut”, som giver betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter adgang til at kunne deltage i registrerede betalingsystemer. Det sikres ved en direktivnær implementering af finalitydirektivets definition af ”institut” inklusive betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter, som er tilføjet definitionen.

Finalitydirektivets definition af "institut" omfatter alene finansielle institutioner underlagt tilsyn i form af kreditinstitutter, investeringsselskaber, betalingsinstitutter, e-pengeinstitutter og offentlige myndigheder. Agenter som defineret i betalingstjenestedirektivet er ikke omfattet af definitionen.

Det bemærkes, at agenter, jf. § 1, stk. 3, er omfattet af kapitel 4-11 i lov om betalinger, herunder § 63.

En agent er i § 7, nr. 34, i lov om betalinger defineret som en fysisk eller juridisk person, som handler på vegne af et betalingsinstitut ved udbuddet af betalingstjenester.

I medfør af bestemmelsen kan udenlandske virksomheder, der har tilladelse til at udbyde betalingstjenester, også udbyde deres tjenesteydelser i Danmark gennem en agent.

Det fremgår (indirekte) af § 1, stk. 3, i lov om betalinger, at § 63 i lov om betalinger finder anvendelse for agenter for udbydere af betalingstjenester, der er meddelt tilladelse til at udbyde betalingstjenester i et EU- eller EØS-land. Det betyder, at agenter ikke har en "selvstændig" ret til adgang til en betalingskonto, men alene kan få adgang til en betalingskonto med henblik på at udbyde netop de ydelser, som er omfattet af agentforholdet.

Agenter har dermed i medfør af § 1, stk. 3, i lov om betalinger udelukkende adgang til pengeinstitutters betalingskontotjenester efter § 63 i lov om betalinger, når 1) agenten handler på betalingsinstituttets vegne, og 2) den pågældende aktivitet er omfattet af bilag 1, i lov om betalinger. Når disse betingelser er opfyldt, har agenter adgang til pengeinstitutters betalingskontotjenester på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår, jf. § 63 i lov om betalinger. Adgangen skal have et sådant omfang, at agenten af betalingsinstituttet kan udbyde betalingstjenester uhindret og effektivt.

Bemærkningerne til lovforslagets § 6, nr. 2, præciseres således, at definitionen af betalingsinstitutter ikke omfatter agenter.

3.3.4. Adgang til betalingskontotjenester

Dansk Fintech Alliance (DAFINA) bemærker, at det bør medtages i bestemmelsen i § 63 i lov om betalinger, at adgangen til pengeinstitutters betalingskontotjenester også udtrykkeligt skal omfatte e-pengeinstitutter, e-penge-udbydere med begrænset tilladelse og kontooplysningstjenesteudbydere (AISP'er), således at der ikke opstår unødigt risiko for fortolkningsmæssige modsætningslutninger.

Finans Danmark (FiDa) angiver, at FiDa ikke er enige i bemærkningerne til lovforslaget og vurderer i stedet, at en samlet læsning af de nævnte bestemmelser understøtter, at virksomheder med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester ikke er omfattet af § 63, i lov om betalinger, og at en direktivkonform læsning ikke bør føre til et andet resultat. FiDa bemærker yderligere, at der med lovforslaget efter FiDa's opfattelse ikke er tale om en "præcisering", men derimod er tale om en udvidelse af retstilstanden, ligesom forslaget går videre, end direktivet tilsiger.

Kommentar

Det følger af den gældende bestemmelse i § 63, stk. 1, i lov om betalinger, at pengeinstitutter skal give betalingsinstitutter adgang til deres betalingskontotjenester på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår.

Bestemmelsen i § 63 i lov om betalinger implementerer artikel 36 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked (PSD2). Det fremgår af forarbejderne til lov om betalinger, at der er tilsigtet en direktivkonform implementering, jf. Folketingstidende 2016-2017 (1. samling), tillæg A, L 157 som fremsat, side 84.

Det følger af artikel 32, stk. 1 og 3, og artikel 33, stk. 1 og 2, jf. definitionen i artikel 4, nr. 11, i PSD2, at udbydere af en eller flere betalingstjenester opført i punkt 1-6 samt punkt 8 i forordningens bilag 1 behandles som betalingsinstitutter i direktivets forstand. Det betyder, at de virksomheder, som har tilladelse til at udbyde en eller flere af de betalingstjenester, som fremgår af bilag 1, nr. 1-6 og nr. 8, i lov om betalinger, er "udbydere af betalingstjenester", skal behandles som betalingsinstitutter i relation til bl.a. § 63 i lov om betalinger, og dermed har ret til adgang til pengeinstitutters betalingskontotjenester på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår.

DAFINA's bemærkning om at medtage alle aktører, som har ret til adgang til pengeinstitutternes betalingskontotjenester, foreslås imødekommet. Ordlyden af bestemmelsen foreslås ændret, således at den omfatter alle udbydere af betalingstjenester, jf. bilag 1, nr. 1-6 og nr. 8, i lov om betalinger. Bestemmelserne i § 63, stk. 2, og § 145, stk. 2, nr. 1, i lov om betalinger, foreslås desuden konsekvensrettet som følge af ændringen i § 63, stk. 1, 1. pkt.

Det er hensigten, at lovforslaget skal præcisere retstilstanden og sikre overensstemmelse med det gældende direktiv. Som beskrevet ovenfor har ændringen af § 63, i lov om betalinger, til formål at tydeliggøre og tilpasse den nationale lovgivning, så den i højere grad direkte afspejler direktivets formål. Præciseringen er hensigtsmæssig, idet retstilstanden på nuværende

tidspunkt ikke kan læses direkte af § 63, i lov om betalinger. Den foreslåede ændring kan derimod udledes af en samlet direktivkonform læsning, jf. ovenstående kommentar.

FiDa's bemærkning giver dermed ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

3.4. Tilsyn med skadesforsikringsselskabers overholdelse af finansielle sanktioner

Forsikring & Pension anfører, at de forventer, at udvidelsen af Finanstilsynets tilsynsansvar ligeledes medfører et øget fokus fra tilsynet på vejledning til skadesforsikringsselskaberne.

Kommentar

Det bemærkes, at skadesforsikringsselskaber og filialer her i landet af sådanne udenlandske virksomheder i dag skal overholde alle forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynet kan påse, at skadesforsikringsselskaberne m.v. overholder alle forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner, og kan påbyde virksomheden at foretage de nødvendige foranstaltninger ved overtrædelse. Finanstilsynet kan ikke yde konkret rådgivning til de enkelte virksomheder om, hvordan de skal indrette sig for at overholde sanktionerne, men Finanstilsynet yder generel vejledning på sanktionsområdet og i forbindelse med inspektioner.

Bemærkningen giver ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

3.5. Dækning af voldsskedeforsikringer i Garantifonden for skadesforsikringsselskaber

Forsikring & Pension er enig i, at Garantifonden i tilfælde af et skadesforsikringsselskabs konkurs også skal overtage og dække voldsskedeforsikringer. Forsikring & Pension finder det imidlertid uhensigtsmæssigt at pålægge voldsskedeforsikringerne et bidrag til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, da de administrative byrder efter Forsikring & Pensions opfattelse kan ende med at overstige indtægterne.

Kommentar

Garantifonden for skadesforsikringsselskaber skal have en formue, der skal bestå af bidrag fra de forsikringsselskaber, der tegner risici inden for Garantifonden for skadesforsikringsselskabers dækningsområde.

Det er dermed et overordnet princip for Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, at fonden finansieres via bidrag fra de forsikringer, som Garantifonden for skadesforsikringsselskaber dækker.

Med lovforslaget bliver en ny type forsikring, voldsskedeforsikringer, omfattet af Garantifonden for skadesforsikringsselskabers dækningsområde.

En voldsskedeforsikring kan enten tegnes som en udvidet del af en arbejdsulykkesforsikring eller som en selvstændigt tegnet forsikring f.eks., hvis selvforsikrede regionale og kommunale arbejdsgivere tegner selvstændig voldsskedeforsikring i et forsikringsselskab, jf. § 49 a, stk. 3, i lov om arbejdsskadesikring.

Hvis voldsskedeforsikringen tegnes som en udvidet del af en arbejdsulykkesforsikring, så skal det bidragspligtige forsikringsselskab efter forslaget betale et årligt fastsat beløb pr. sikrede under arbejdsulykkesforsikringspolicen, som også dækker voldsskade. Bidraget pr. sikrede vil dermed blive beregnet ud fra, at forsikringen ud over arbejdsulykker også skal dække voldsskedeforsikringer.

Det er ikke hensigtsmæssigt, at der ikke også skal betales bidrag på selvstændigt tegnede voldsskedeforsikringer, da selvstændigt tegnede voldsskedeforsikringer også skal dækkes af formuen i Garantifonden for skadesforsikringsselskaber.

Den med lovforslaget foreslåede bidragspligt på selvstændigt tegnede voldsskedeforsikringer sikrer lighed mellem bidragspligten på voldsskedeforsikringer, uagtet om de er tegnet som en udvidet del af en arbejdsulykkesforsikring, eller om de er tegnet som en selvstændig forsikring.

Hvis der ikke bliver betalt bidrag på selvstændigt tegnede voldsskedeforsikringer, så vil en eventuel dækning fra Garantifonden for skadesforsikringsselskaber på de selvstændigt tegnede voldsskedeforsikringer alene komme fra bidrag indbetalt på arbejdsulykkesforsikringer, herunder de arbejdsulykkesforsikringer, der også dækker voldsskedeforsikringer. Det er ikke i overensstemmelse med de overordnede principper for dækningen af Garantifonden for skadesforsikringsselskaber.

Forsikringsselskaberne opkræver i dag allerede bidrag på de øvrige omfattede forsikringer, herunder f.eks. arbejdsulykkesforsikringer. Det er derfor ikke en ny opgave, der pålægges de omfattede forsikringsselskaber, hvorfor de administrative byrder må forventes at være af mindre omfang.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

3.6. Pligt til indsendelse af oplysninger til brug for krisehåndtering

Finans Danmark (FiDa) anfører, at det fremgår af udkastet til § 245 a, stk. 1, at pengeinstitutter og realkreditinstitutter samt dattervirksomheder heraf vil skulle indsende oplysninger til afviklingsmyndighederne efter anmodning. Det følger dog af afviklingsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 2018 af 26. oktober 2021), § 7, stk. 3, at virksomheder etableret i Danmark skal kunne tilvejebringe balancerne og opgørelserne i medfør af bekendtgørelsens §§ 4-6 for dattervirksomheder.

FiDa finder, at målgruppen for dattervirksomheder i § 245 a, stk. 1, bør være den samme som i afviklingsbekendtgørelsen. FiDa finder på den baggrund, at det bør præciseres i lovbemærkningerne, at kravene i § 245 a, stk. 1, ikke omfatter samtlige dattervirksomheder som defineret i § 5 i lov om finansiell virksomhed (dvs. efter selskabslovens definition), men at kravet alene gælder for dattervirksomheder omfattet af et instituts afviklings- eller koncernafviklingsplan, jf. afviklingsbekendtgørelsen.

Forsikring og Pension bemærker, at det bør præciseres, at datterselskaber, der bliver omfattet af oplysningspligten efter § 245 a, er pengeinstitutter eller realkreditinstitutter, der er omfattet af lov om finansiell virksomhed.

Kommentar

De foreslåede ændringer af § 245 a skal sikre, at Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet fortsat kan kræve de oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre en effektiv afvikling af nødlidende eller forventeligt nødlidende virksomheder, som opfylder betingelserne for afvikling, i regi af Finansiell Stabilitet.

Det er afgørende for at kunne sikre en effektiv afvikling, at Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet hurtigst muligt og inden for de foreslåede frister modtager alle nødvendige oplysninger, hvilket principielt også kan omfatte oplysninger om dattervirksomheder, som ikke er omfattet af lov om finansiell virksomhed og lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

En virksomhed etableret i Danmark skal i dag kunne tilvejebringe balancer og opgørelser for dattervirksomheder, jf. § 7, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 2018 af 26. oktober 2021 om afviklingsplanlægning og afviklingsberedskab. Der stilles ikke et særskilt krav til, at dattervirksomheder selv skal kunne indberette direkte til Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet, men modervirksomheden skal have sagsgange og systemer, der gør, at de kan indberette oplysningerne på datterselskabernes vegne.

Kravet om sagsgange og systemer ifølge de foreslåede ændringer omfatter alene pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og

fondsmæglerholdingvirksomheder. Dattervirksomheder, som ikke falder ind under én af disse virksomhedsformer, vil derfor ikke selv skulle opfylde kravet om sagsgange og systemer.

Kravet om at tilvejebringe data (balancer og opgørelser) for dattervirksomheder ændrer ikke på de nuværende krav i bekendtgørelsen, hvilket heller ikke har været hensigten med præciseringen i lov om finansiel virksomhed og den tilsvarende præcisering i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter. Der skal være tale om nødvendige oversigter og oplysninger til brug for restrukturering og afvikling af virksomheden. Der skal fortsat gælde et krav om, at de omfattede virksomheder skal kunne tilvejebringe balancerne og opgørelserne for dattervirksomheder på linje med afviklingsbekendtgørelsens § 7, stk. 2.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i lovtæksten, men det vil blive præciseret i bemærkningerne, at modervirksomheder kan indsende oplysningerne på vegne af dattervirksomheder.

3.7. Direktivnær implementering af cross border-direktivet

Finans Danmark (FiDa) har bemærket, at direktivnær implementering allerede synes at være til stede i den nuværende udgave af lov om investeringsforeninger, da det allerede i dag fremgår af § 28 a, stk. 5, 1. pkt., at en dansk UCITS skal give investorer, der vedbliver med at investere i den danske UCITS, og Finanstilsynet de oplysninger, der er nævnt i afsnit VI og VII, eller er nævnt i regler udstedt i medfør af bestemmelser i afsnit VI og VII. FiDa mener således ikke, at den foreslåede ændring af § 28 a, stk. 5, 1. pkt., med indsættelse af en reference til artikel 94 i UCITS-direktivet vil medføre en tættere implementering af artikel 93a, stk. 4, i UCITS-direktivets, da de oplysninger, der nævnes i afsnit VI og VII i lov om investeringsforeninger m.v., er identiske med dem, der er nævnt i artikel 94 i UCITS-direktivet.

FiDa finder det uklart, hvad der lovteknisk ligger til grund for indsættelsen af en reference direkte til UCITS-direktivet, da en direkte henvisning til en specifik artikel i UCITS-direktivet kan skabe forvirring om, hvilke forpligtelser som faktisk påhviler den danske UCITS i situationer, hvor § 28 a gør sig gældende.

Kommentar

Den foreslåede lovændring har til formål at sikre en direktivnær implementering af UCITS-direktivet. Bestemmelsen er indsat på baggrund af en henvendelse fra EU-Kommissionen, som har peget på, at den gældende bestemmelse i § 28 a, stk. 5, 1. pkt., ikke indeholder en henvisning til artikel 94 i UCITS-direktivet.

Artikel 94 i UCITS-direktivet fastsætter krav til, hvilke oplysninger der skal meddeles til investorerne i et værtsland ved grænseoverskridende markedsføring, og hvordan disse oplysninger skal tilgå investorerne i værtslandet. Artikel 94 fastsætter således ikke alene, at et investeringsinstitut, hvis det markedsfører sine andele i et værtsland, skal forsyne investorerne med alle de oplysninger og dokumenter, det i henhold til kapitel IX skal udlevere til investorerne i sit hjemland. Bestemmelsen fastsætter også en række krav til, hvordan disse informationer skal udleveres, herunder f.eks. på hvilket sprog oplysningerne lovligt kan udleveres. En del af disse krav beror ifølge artikel 94 på de på regler, som fastsættes af medlemsstaten.

Med henblik på at sikre korrekt implementering af UCITS-direktivet vurderes det hensigtsmæssigt, at der i § 28 a indsættes en henvisning til, at danske UCITS skal give Finanstilsynet og de investorer, der vedbliver med at investere i den danske UCITS, de oplysninger den danske UCITS skal udlevere i henhold til regler fastsat af værtslandet i medfør af artikel 94 i UCITS-direktivet.

Tilsynet med overholdelsen af de krav, der fastsættes i medfør af artikel 94, er i medfør af artikel 97, stk. 3, i UCITS-direktivets henlagt til værtsstaten.

På baggrund af FiDa's hørings svar er formuleringen af den foreslåede bestemmelse præciseret, så det fremgår, at der er tale om oplysninger, som den danske UCITS skal udlevere i henhold til regler fastsat af værtslandets myndigheder i medfør af artikel 94 i UCITS-direktivet.

3.8. Ændringer til CPR-loven

Forsikring & Pension hilser forslaget til ændring af CPR-loven velkomment med henvisning til, at forslaget vil medføre, at firmapensionskasserne får adgang til oplysninger fra CPR på lige fod med øvrige pensionselskaber. Forsikring og Pension bemærker endvidere, at organisationen gerne så en yderligere åbning således, at pensionselskaberne får mulighed for at få oplysninger direkte fra CPR om civilstand og separation. Der henvises herved til, at sidstnævnte oplysning på nuværende tidspunkt eksplicit er undtaget fra videregivelse, jf. CPR-lovens § 38, stk. 3, og § 42, stk. 3.

Kommentar

Til det af Forsikring og Pension anførte forslag om, at pensionselskaberne også får mulighed for at få oplysninger fra CPR om civilstand og separation, skal det bemærkes, at pensionselskaber m.v. allerede i dag efter CPR-lovens § 38, stk. 3, og § 42, stk. 3, har adgang til oplysninger fra CPR om civilstand, bortset fra separation. Herudover bemærkes, at forslaget om, at pensionselskaber m.v. også skal have adgang til oplysninger fra

CPR om separation, ikke har sammenhæng med det foreliggende lovforslag. Forslaget er dog oversendt til Indenrigs- og Sundhedsministeriet til eventuel videre foranstaltning.

Bemærkningen giver ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

4. Oversigt over hørte organisationer, myndigheder m.v.

Aalborg Universitet, Aarhus BSS, Advokatsamfundet, Akademisk Arkitektforening, Akademikerne, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Brancheforeningen for Aktive Ejere i Danmark, Capital Law CPH, CBS, CEPOS, Civilsamfundets Brancheforening, Computershare, CO:PLAY Advokatpartnerselskab, DAFINA, Danmarks Idrætsforbund (DIF), Danmarks Nationalbank, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Automat Brancheforening (DAB), Dansk Ejendoms kredit, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Folkeoplysnings Samråd, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Iværksætter forening, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Kredit Råd, Dansk Metal, Dansk Standard, Dansk Ungdoms Fællesråd (DUF), Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Maritime, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Seniorer , Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Den Europæiske Centralbank, Det nationale netværk af virksomhedsledere, Den Sociale Retshjælp, Det økonomiske råds sekretariat (DØRS), DGI, Drivkraft Danmark, ECB, e-nettet, EjendomDanmark, Experian, Fagbevægelsens Hovedorganisation, FDFFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og ForsikringsAgenturer, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, FinansDanmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, First North, Forbrugerrådet Tænk, Forbrugsforeningen, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer v/ Jesper Sidique Olsen, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for platformsøkonomi, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsforbundet, Forsikringsmæglerforeningen, Frivilligcentre & Selvhjælp Danmark, FSR – danske revisorer, Garantiformuen, Gode penge, HK, Horesta Arbejdsgiverorganisation, Hvidvasksekretariatet, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), Intertrust (Denmark), ISACA Denmark Chapter, ISOBRO IT-branchen, Kasinoforeningen, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Komiteen for god selskabsledelse, Kromann Reumert, Kuratorforeningen, Københavns Universitet, Landbased Gambling Association Denmark (LGA), Landbrug & Fødevarer, Landsdækkende banker, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Ledernes Hovedorganisation, Liberale

Erhvervs Råd, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), Mellemløst Samvirke, Mobilepay, Mybanker, Nets A/S, Nokas Kontantservice P/S, Nordic Blockchain Association, Oxfam IBIS, Parcelhus-ejernes Landsforening, Penneo A/S, Postnord Juridiske afdeling, Revisor-nævnet, Rigsrevisionen, Roskilde Universitetscenter, Skibs- og Bådebyg-geriets Arbejdsgiverforening, SMVdanmark, Spillebranchen, Syddansk Universitet, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Udbetaling Dan-mark, VISA, VP Securities A/S, Western Union, Transparency Internatio-nal Danmark, Ældresagen og Ørsted.

Følgende organisationer, myndigheder m.v. har haft bemærkninger til lovforslaget:

Civilsamfundets brancheforening, Civilstyrelsen, DAB (Dansk Automat Brancheforening), DAFINA, Danmarks Nationalbank, Dansk Erhverv, Dansk Firmaidræt, Dansk Folkeoplysnings Samråd, Dansk Industri, Dan-ske Kasinoforening, Danske Regioner, Danske Seniorer, Danske Spil, De Samvirkende Købmænd, DGI, DIF Idrættens Hus, DUF Dansk Ungdoms Fællesråd, ECB, Fagbevægelsens Hovedorganisation, FinansDanmark, Fi-nansforbundet, Forsikring & Pension, Frivilligcentre & Selvhjælp Dan-mark, Frivilligrådet, HK Privat, Horesta Arbejdsgiverorganisation, ISO-BRO, Landbrug & Fødevarer, Lokale Pengeinstitutter, NBL – Nærbutik-ernes Landsforening, Nets A/S, SMVdanmark, Spillebranchen, Ældre Sa-gen.